

VINNUMÁLARÁÐIÐ

Løgtingið.

Tórshavn, tann 27. februar 2008
Vmr J.Nr.: 200600186 /

Viðgjørt: JT

Løgtingsmál nr. 174/2007: Uppskot til løgtingslóg um marknaðarføring

Uppskot

til

løgtingslóg um marknaðarføring

Kapittul 1 Endamál og lógarøki

Góður marknaðarføringssiður

§ 1. Tey, ið smbrt. § 2 eru umfatað av hesi lóg, skulu sýna góðan marknaðarføringssið við atliti til brúkaran, vinnurekandi og almenn samfelagsáhugamál.

Lógarøkið

§ 2. Lógin er galdandi fyri privat vinnuvirksemi og alment virksemi, umframt fyri vinnuvirksemi hjá áhugafeløgum og felagsskapum, í tann mun vørur og tænarur verða bjóðaðar út á marknaðinum.

Stk. 2. §§ 1, 3 og § 13, stk. 3 og 6, nr. 1, og § 15 eru ikki galdandi fyri fyrítøkur, ið er umfataðar av ”lov om finansiel virksomhed”, og fyrítøkur, ið eru umfataðar av løgtingslóg um tryggingarvirksemi, í tann mun reglur á teimum viðkomandi økjum eru settar í gildi í Føroyum.

Stk. 3. § 13, stk. 2 og 4 og § 16 eru ikki galdandi fyri fyrítøkur, ið eru umfataðar av “lov om finansiel virksomhed” og fyrítøkur, ið eru umfataðar av løgtingslóg um tryggingarvirksemi.

Kapittul 2

Almennar reglur um atferð á marknaðinum

Villleiðandi umrøða v.m.

§ 3. Tað er ikki loyvt at brúka skeivur, villleiðandi, niðrandi ella órímiliga ófullfíggaðar upplýsingar, sum kunnu ávirka eftirspurningin ella útboðið av vørum, fóstum ognu, øðrum ognarlutum og arbeiðs- og tænarveitingum.

Stk. 2. Ásetingin í stk. 1 er eisini galdandi fyri upplýsingar, sum vegna teirra form, ella tí tær snúgva seg um óviðkomandi viðurskifti, eru óhóskandi mótvegis øðrum vinnurekandi ella brúkarum.

Stk. 3. Tað er ikki loyvt at brúka villleiðandi framferðarhættir við líknandi týðningi fyri eftirspurning og útboð, sum nevnt í stk. 1, ella framferðarhættir við samsvarandi týðningi, um teir vegna teirra serliga form, ella tí teir blanda óviðkomandi viðurskifti uppí, eru óhóskandi mótvegis øðrum vinnurekandi ella brúkarum

Stk. 4. Upplýsingar um verulig viðurskifti skulu, um neyðugt, verða skjálprógvaðar.

Lýsingaidentifikasjón

§ 4. Ein lýsing skal vera soleiðis háttað, at lýsingin týðiliga verður uppfatað sum ein lýsing, uttan mun til hvønn form lýsingin

hefur, og hvörjum miðli lýsingin verður borin fram í.

Stk 2. Heimilað verður landsstýrismanninum at áseta nærri reglur um, hvat ið skal skilmarkast sum ein lýsing ella eitt lýsingablað, umframt onnur viðurskifti viðvíkjandi lýsingaidentifikasjón.

Viðkomandi vinnu- og brúkarafeløg skulu hava slíkar reglur til ummælis, áðrenn tær verða settar í gildi.

Samanberandi lýsingar

§ 5. Einhvør sölulýsing, sum beinleiðis ella óbeinleiðis vísir til ein kappingarneyta, ella til vørun ella tænastr, sum ein

kappingarneyti bjóðar út, er samanberandi.

Stk. 2. Samanberandi lýsing, sbrt. stk. 1, er loyvd eftir hesi lóg, um samanbering

- 1) ikki er villleiðandi,
- 2) viðvíkur vørun ella tænastrveitingum, sum nókta sama tørv ella hava sama endamál,
- 3) er objektiv og samanber ein ella fleiri ítøkiligar og viðkomandi eginleikar, sum kunnu skjalprógvast, og sum eru umboðandi fyri hesar vørun ella tænastrveitingar, herundir eisini prísir,
- 4) ikki elvir til bland millum lýsara og kappingarneyta ella millum vørunmerki, fyrítøkunavn, onnur sereyðkenni, vørun, tænastr ella onnur viðurskifti hjá ávikavist lýsara og kappingarneyta,
- 5) ikki skapar misálit á ella lítismetir kappingarneyta ella vørunmerki, fyrítøkunavn, onnur sereyðkenni, vørun, tænastr ella onnur viðurskifti hjá kappingarneyta,
- 6) fyri framleiðslur við upprunamerking í hvørjum einstøkum føri viðvíkur vørun ella tænastr við somu upprunamerking,
- 7) ikki fær sær fyrimunir av tí umdømi, sum fylgir við vørunmerki, fyrítøkunavn, ella øðrum sereyðkennum hjá kappingarneyta, ella upprunamerking hjá framleiðslum, ið kappast verður við og
- 8) ikki lýsir eina vørun ella tænastr sum eina eftirgerð ella eitt avrit av eini vørun ella tænastrveiting, sum er umfatað av einum vardum vørunmerki ella fyrítøkunavni.

Stk. 3. Verður lýst við sertilboði í eini samanberandi sölulýsing, skal skilliga tilskilast, nær tilboðið heldur upp, ella eftir umstøðunum at tilboðið bert er galdandi so leingi, tær ávísu vørunar ella tænastrveitingarnar eru tøkar. Er sertilboðið ikki galdandi enn, skal eisini upplýsast, nær tíðarskeiðið við tí serliga prísinum ella øðrum serligum treytum byrjar.

Óumbidnar áheitanir til ávísar móttakarar

§ 6. Tað er ikki loyvt í vinnuvirksemi at senda út lýsingar, ella á annan hátt at marknaðarføra, við elektroniskum samskifti so sum telduposti, sms, mms ella líknandi, sjálvvirkandi uppkallingarskipan, telefaksi ella telefon, uttan so, at móttakarinn frammanundan hevur biðið um hetta.

Stk. 2. Stk. 1 er ikki galdandi, tá ein vinnurekandi í sambandi við sølu av vørun ella tænastr frá kundinum hevur fingið upplýst hansara teldupostbústað. Tá er loyvt vinnurekandi at marknaðarføra egnar vørun ella tænastr samsvarandi teimum, kundin hevur keypt, á upplýsta teldupostbústaðinum. Hetta er tó treytað av, at kundin til eina og hvørja tíð hevur møguleika fyri, ómaksleyst og ókeypist, at biðja seg undan hesum, bæði í sambandi við at hann letur tí vinnurekandi teldupostbústaðin, og tá hann seinni fær áheitanir frá tí vinnurekandi.

Stk. 3. Ikki er loyvt vinnurekandi at venda sær til ein ávísan fysiskan persón við øðrum fjarsamskiftishættum við ætlan um sølu, sum nevnt í stk. 1, um viðkomandi móttogis tí vinnurekandi hevur biðið seg undan hesum; um tað stendur á einum lista hjá Landsfólkayvirlitinum, at viðkomandi hevur biðið seg undan áheitanum av slíkum marknaðarføringsligum slagi; ella um tann vinnurekandi eftir, at hann hevur hugt í Landssfólkayvirlitið, er vorðin varur við, at viðkomandi hevur biðið seg undan at fáa slíkar áheitanir.

Stk. 4. Stk. 3 er ikki galdandi, um viðkomandi frammanundan hevur biðið um áheitanina frá tí vinnurekandi.

Stk. 5. Fyrstu ferð, ein vinnurekandi, sum nevnt í stk. 3, vendir sær til ein ávísan fysiskan persón, sum ikki stendur á listanum

hjá Landsfólkayvirlitinum, skal tann vinnurekandi týðiliga og á ein skilligan hátt kunna um rættin til at biðja seg undan áheitanum, sum nevnt í stk. 3, frá tí vinnurekandi. Tann vinnurekandi skal samstundis geva viðkomandi móguleika fyri ómaksleyst at biðja seg undan at fáa slíkar áheitanir.

Stk. 6. Ikki er loyvt at krevja gjald fyri at móttaka ella notera boð um, at ein umbøn eftir stk. 1 verður kallað aftur, ella at ein móttakari biður seg undan at fáa áheitanir, sum nevnt í stk. 3.

Stk. 7. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um kunningarskyldna hjá tí vinnurekandi eftir stk. 5 og om skylduna at geva persónum móguleika at biðja seg undan at fáa áheitanir, sum nevnt í stk 3.

Vegleiðing

§ 7. Tá vørum og tænastur verða bodnar kunda, tá avtala um keyp verður gjørd, ella eftir umstøðunum, tá vøra verður latin kundanum, skal gevast ein nøktandi vegleiðing um vøruna ella tænastuna, um ein slík vegleiðing kann sigast at vera neyðug fyri at kunna meta um vøruna ella tænastuna, herundir nýtslueginleikar, haldføri, viðlíkahald og móguligar vandar.

Kapittul 3 Brúkaravernd

Marknaðarføring, ið vendir sær til børn og ung

§ 8. Marknaðarføring, ið vendir sær til børn og ung, skal taka atlit til natúrliga góðtrúnið hjá børnum og ungum, og teirra vantandi royndir og vantandi evni at meta um ymisk viðurskifti, sum hava við sær, at tey eru løtt at ávirka og ímerkja.

Stk. 2. Marknaðarføring, sum vendir sær til børn og ung, má ikki beinleiðis ella óbeinleiðis eggja til harðskap, rúsevnisnýtslu, herundir alkohólnýtslu, ella til aðra vandamikla ella fyrilitaleysa atferð, ella á annan ósømiligan hátt brúka harðskap, ræðslu ella pátrúgv.

Sølufremjandi tiltøk

§ 9. Eitt sølufremjandi tiltak skal marknaðarførast soleiðis, at tilboðstreytirnar eru greiðar og lætt atkomuligar hjá brúkarum. Eisini skal týðiliga upplýsast um virðið á móguligum eykaveitingum á tann hátt, at prísirnir á einstøku veitingunum verða upplýstir saman við samlaða tilboðsprísinum.

Stk 2. Tað skal vera móguligt at keypa einstøku vørunar í tilboðnum hvør sær.

Stk. 3. Útsøla ella onnur søla, har søluprísir eru lækkaðir, má bert fráboðast, um so er, at príslækkingin er verulig. Príslækkingin skal, um neyðugt, skjálprógvast.

Stk. 4. Tá søluprísir eru lækkaðir, skal prísmarkeringin týðiliga vísa tann upprunaliga prís á vørunum.

Stk. 5. Um ein vinnurekandi bjóðar eina vøru ella tænastu fyri ein ávísan prís, og tann vinnurekandi hevur rímiliga orsök til at halda, at tað ikki ber til at bjóða tær nøgdirnir, sum verða eftirspurdar og eru rímiligar í mun til tað, sum bjóðað verður, og í mun til vavið á marknaðarføringini, skal tann vinnurekandi taka greitt fyrivarni fyri hesum í marknaðarføringini.

Avsláttarseðlar og -merki

§ 10. Ikki er loyvt at lata avslátt ella aðra veiting við merkjum, seðlum ella tílíkum, sum tann vinnurekandi bjóðar undan keypinum av eini vøru ella tænastu.

Stk. 2. Vinnurekandi kunnu tó, tá vøra verður seld, ella tænasta veitt, geva avslátt ella aðra veiting við at lata merki, seðlar ella líknandi, sum kunnu loysast út seinni, um so er, at hvørt einstakt merki á týðiligan hátt ber navnið á tí persóni ella fyrirøku, ið hevur skrivað merkini út, við tilskilan av virðinum í danskari mynt. Tann, ið letur avsláttin, skal loysa út merki fyri teirra áljóðandi virði, tá eitt tal av merkjum við ávísari samlaðari upphædd, hvørs stódd verður avgjørd av avvarðandi landsstýrismanni, verður kravt loyst út.

Lutakast og virðislønarkappingar

§ 11. Søla av vørum ella tænastum til brúkarar má ikki stimbrast við móguleika fyri vinningi frá luttøku í lutakasti, virðislønarkappingum ella øðrum tiltaki,

hvørs úrslit byggir á tilvildina, um luttøkan er treytað av, at luttakararnir keypa vøru ella tænastru.

Stk. 2. Stk. 1 er ikki galdandi, um virðið á einstøku vinningunum og samlaða virðið á øllum vinningunum liggja niðan fyri mørk, sum landsstýrismaðurin ásetir. Mørkini fyri upphæddum kunnu ásetast eftir vøruslagi og móttakarabólki.

Stk. 3. Útgevarar av ritum, ið koma út regluliga, kunnu skipa fyri lutakasti til tess at býta út vinningar í sambandi við virðislønarkappingar.

Garanti

§ 12. Váttan um garanti ella onnur trygdartilsøgn kann bert latast, um brúkarin við hesum fær eina munandi betri rættarstöðu enn hana, sum brúkarin longu hevur sambært galdandi lóggávu.

Stk. 2. Um garantiváttan ella onnur trygdartilsøgn verður latin, áliggur tað tí vinnurekandi skilliga at greiða brúkarinum frá innihaldinum í hesari, og hvussu hon kann nýtast. Harumframt skal skilliga greiðast brúkarinum frá, at tey rættindi, sum brúkarin hevur sambært aðrari lóggávu, ikki verða skerd av garantiváttanini ella tilsøgnini.

Prísupplýsingar

§ 13. Í sambandi við vinnuligt útboð av vørum til brúkarar, tó undantikið søla av vørum á uppboðssølu, skal við merking, skelting ella á annan hátt týðiliga upplýsast um samlaða prísinn fyri vøruna, íroknað til dømis ómaksgjöld, útreiðslur, meirvirðisgjald, fløskupant og líknandi, umframt øll onnur avgjöld. Avgjöld ella útreiðslur, sum tann vinnurekandi ikki hevur skyldu til at krevja beinleiðis frá brúkarinum, eru ikki fevnd av 1. pkt., men skulu upplýsast fyri seg. Verða vørir bjóðaðar út elektroniskt til brúkaran við móguleika fyri at bíleggja, eru 1. og 2. pkt. eisini galdandi.

Stk. 2. Stk. 1, 1. og 2. pkt. eru eisini galdandi í sambandi við vinnuliga sølu av tænastru til brúkarar á einum føstum handilsstaði, og tá tænastru verður bjóðað út elektroniskt til brúkararnar við móguleika fyri at bíleggja. Í

førum, har tað ikki er móguligt at upplýsa samlaða prísinn fyri tænastru, skal kunnast um grundarlagið fyri at útrokna prísinn, um hendan kunningin ger tað móguligt hjá brúkarinum sjálvum at rokna út endaliga prísinn. Um tað vegna mongdina av útbodnum tænastru ikki er móguligt at lata prís ella útrokningargrundarlag fyri tær allar, skal prísurin ella útrokningargrundarlagið fyri eitt viðkomandi og umboðandi úrval av tænastrunum upplýsast.

Stk. 3. Tá kunnað verður um prísir á vørum og tænastru í sölulýsingum, ella aðrari marknaðarføring, skulu upplýsingarnar lúka treytirnar í stk. 1 ella 2, § 14, umframt í reglum gjørdar við heimild í stk. 6. Um ein framleiðari, innflytari ella heilsøla í lýsingum ella á annan hátt skjýtur upp ein prís til víðarisølu til brúkararnar, skal greiðliga tilskilast, at prísurin er vegleiðandi. 1. pkt. er eisini galdandi í sambandi við munnligar prísupplýsingar.

Stk. 4. Tá ein tænastru er gjørd eftir rokning, skal brúkarin, um hann biður um tað, fáa eina útgreinaða rokning, sum gevur honum móguleika at kanna prísinn á teimum vørum og tænastru, sum tænastruveitingin fevnir um.

Stk. 5. Eitt ómaksgjald er ein upphædd, sum verður goldin fyri eina serliga tænastru, funksjón ella veiting, sum er knýtt at keypinum av eini vøru ella tænastru, og sum ikki verður rindað fyri eina sjálvstöðuga veiting.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um

- 1) serreglur og undantøk frá stk. 1 - 4, herundir reglur um upplýsingar í sambandi við kreditt,
- 2) framferðarháttin í sambandi við fráboðan av prísupplýsingum og um avmarking í mongdini av upplýsingum, ið verða latnar,
- 3) at á sama hátt, sum eftir stk 1, skal upplýsast um prísinn fyri vøruna fyri hvørja mátieind og um nýtslu av mátieind fyri einstakar vørubólkar, og
- 4) at liðugtpakkaðar smásøluvørir skulu hava upplýsingar um nettomongd.

Kredittkeyp

§ 14. Verður vóra bjóðað út vinnuliga til brúkaran við upplýsingum um kostnaðin fyri at útvega vøruna við kredittkeypi, skal, á sama hátt sum í § 13, stk. 1, upplýsast um:

- 1) kontantprísir,
- 2) kredittútreiðslurnar sum ein upphædd og
- 3) árligu útreiðslurnar fyri kredittin í prosentum. Árligu útreiðslurnar fyri kredittin í prosentum skulu tilskilast á ein eins týðiligan hátt og hinar kredittupplýsingarnar.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir reglur fyri, hvussu kredittútreiðslurnar eftir stk. 1, nr. 2 og árligu útreiðslurnar fyri kredittin í prosentum eftir stk. 1, nr. 3 verða útroknaðar.

Stk. 3. Upplýsingar eftir stk. 1 kunnu gevast við einum umboðandi dømi, um hetta er einasti hóskaði máttin.

Ómaksgjöld

§ 15. Um støddin ella innkrevjingin av einum ómaksgjaldi, sbr. § 13, stk. 5, sum ikki er ásett við lóg, í einari avtalu, sum gongur yvir tíð, kann broytast á neiligan hátt fyri brúkaran, skal skilliga leggjast dentur á treytirnar fyri hesum í avtaluni.

Stk. 2. Broytingar í ómaksgjöldum ella innkrevjing av nýggjum ómaksgjöldum í einari avtalu, sum gongur yvir tíð, skulu altíð fráboðast við rímligari freist, áðrenn hetta fær virknað fyri brúkaran.

Stk. 3. Er broytingin í ómaksgjaldi munandi, ella verður nýtt ómaksgjald kravt, skal hetta fráboðast brúkarinum við individuellum samskipti, áðrenn broytingin fær virknað. Hevur brúkarin rætt at siga avtaluna upp, skal hetta standa í fráboðanini, umframt við hvørjum treytum brúkarin kann siga avtaluna upp.

Skipaður avsláttur

§ 16. Vinnurekandi, sum veita skipaðan avslátt, sum avslátt í prísi ella aðrar serligar fyrimunir, til limirnar í feløgum ella felagsskapum ella til aðrar ávísar bólkar í sambandi við sølu av vørum ella tænastrum, umfataðar av § 13, stk. 1 og 2, skulu við týðiligari skelting við allar inngongdir til handilshølini kunna um, hvørjir bólkar fáa

skipaðan avslátt, og hvussu stórir avslátturin er.

Stk. 2. Tann vinnurekandi skal eftir áheitan vísa fram eitt yvirlit yvir vørum og tænastrum, sum eru umfataðar av tí skipaða avslátrinum, umframt støddina á avslátrinum.

Stk. 3. Í sambandi við fjarsølu skulu upplýsingarnar í stk. 1 gevast í sambandi við prísupplýsing, meðan upplýsingarnar, nevndar í stk. 2, skulu gevast eftir áheitan.

Stk. 4. Ásetingarnar í stk. 1-3 eru ikki galdandi fyri skipaðan avslátt, sum verður veittur persóni, ið er í starvi hjá tí, sum letur avsláttin.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, hvussu skeltast skal um skipaðan avslátt og um innhaldið í skeltingini, og um at ein tænastruveitari, sum ikki er umfataður av § 13, stk. 2, skal lata upplýsingar um, at hann gevur skipaðan avslátt. Viðkomandi vinnu- og brúkarafeløg skulu hava slíkar reglur til ummælis, áðrenn tær verða settar í gildi.

Merking og innpakking

§ 17. Landsstýrismaðurin kann gera ásetingar um, at ávísar vørum, sum verða bodnar út vinnuliga til brúkaran, bert kunnu seljast ella bjóðast út til sølu við tilskilan um, hvørt vøran er føroysk ella útlendsk, ella við tilskilan um framleiðslu- ella upprunastað. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri, hvussu ávísu tilskilanirnar skulu setast á vøruna, og hvussu framleiðslu- ella upprunastað skal skiljast í hvørjum einstøkum føri. Viðkomandi vinnu- og brúkarafeløg skulu hava tílíkar reglur til ummælis, áðrenn tær verða settar í gildi.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann eftir samráðingar við umboð fyri brúkarar og viðkomandi vinnufeløg gera ásetingar um,

- 1) at ávís vøruheiti ella symbolir eru avmarkað til, ella skulu brúkast til, vørum, sum lúka ávísar nærri fráboðaðar treytir og
- 2) at ávísar vørum bert kunnu seljast ella bjóðast út til sølu, um vørunar ella innpakkingin, á ein av landsstýrismanninum nærri ásettan hátt, hevur upplýsingar um innihaldið og samansetingina av vørunum, umframt

haldføri, viðgerðarhátt og aðrar eginleikar.

Kapittul 4 **Reglur viðvíkjandi vinnurekandi**

Vinnulig eyðkenni

§ 18. Tað er ikki loyvt vinnurekandi at nýta vinnulig eyðkenni og tílíkt hjá øðrum, ella at nýta egin eyðkenni á ein hátt, sum kann elva til bland við eyðkenni hjá øðrum.

Vinnuloynidómar og tekniskar tekningar

§ 19. Tað er ikki loyvt fólki í starvi hjá fyrirkøku, í samstarvi við fyrirkøku, ella í arbeiði fyri fyrirkøku, at útvega sær ella at royna at útvega sær kunnleika um ella ræði á vinnuloynidómum hjá fyrirkøkuni.

Stk. 2. Um viðkomandi av røttum hefur fingið kunnleika um ella ræði á vinnuloynidómum hjá fyrirkøkuni, hefur hann ikki loyvi at geva teir víðari ella brúka teir uttan loyvi frá fyrirkøkuni. Hetta forboð stendur við til 3 ár eftir, at starvssetanin, samstarvið ella arbeiðið er endað.

Stk. 3. *Stk. 1* og *2* eru eisini galdandi fyri aðrar persónar, sum hava lógliga atgongd til fyrirkøkuna.

Stk. 4. Tann, sum í starvi sínum, ella á annan hátt við vinnuligum endamáli, hefur um hendi tekningar, frágreiðingar, uppskriftir, myndlar ella tílíkt, kann ikki uttan loyvi frá eigaranum brúka hetta tilfar ella lata øðrum tað at nýta.

Stk. 5. Ikki er loyvt vinnurekandi at nýta ein vinnuloynidóm, sum viðkomandi hefur fingið kunnleika um ella ræði á í stríð við omanfyri nevndu reglur.

Kapittul 5 **Rættarráð**

Rættarráð

§ 20. Gerðir, sum stríða ímóti hesi lóg ella reglum við heimild í lógini, kunnu verða forbjóðaðar við dómi. Samstundis, ella seinni, kunnu við dómi verða givnar tílíkar áleggingar, sum verða mettar neyðugar til tess at tryggja

- 1) at forboðið verður hildið, m.a. við eini avgerð um, at avtalur, sum verða gjørdar í stríð við forboðið, eru ógyldugar, og
- 2) at farið verður aftur til støðuna, sum var, áðrenn tann ólógliga gerðin varð framd, herundir at vørur og tænastrur verða fyribeindar ella tiknar aftur, og at neyðugar rættingar og upplýsingar verða latnar.

Stk. 2. Tann, sum brýtur hesa lóg, hefur endurgjaldskyldu smb. vanligu rættarlígu endurgjaldsreglunum.

Stk. 3. Tann, sum ger seg inn á ella av órøttum misnýtir rættindini hjá øðrum í stríð við hesa lóg, skal rinda eitt hóskaði gjald fyri brotið,

Stk. 4. Er hvørki talan um tilætlan ella ósketni, skal tann, sum hefur gjørt seg inn á ella útnýttað eini rættindi í stríð við hesa lóg, rinda eitt gjald eftir *stk. 3* í tann mun, hetta verður mettt hóskaði.

Kapittul 6 **Virksemið hjá Brúkaraumboðnum**

§ 21. Brúkaraumboðið umsitur lógina og hefur í tí sambandi eftirlit við, at lógin og reglur við heimild í lógini verða hildnar.

Stk. 2. Brúkaraumboðið kann krevja at fáa útflyggjað allar upplýsingar, sum verða mettar at vera neyðugar fyri virksemið hjá Brúkaraumboðnum, frá teimum, sum lógin er galdandi fyri, fyri m.a. at kunna gera av, um ávís viðurskifti koma undir ásetingarnar í lógini. Eisini hefur Brúkaraumboðið heimild at biðja um viðkomandi upplýsingar frá øðrum almennum myndugleikum, herundir TAKS. Upplýsingarnar frá vinnurekandi, og øðrum, sum lógin er galdandi fyri, kunnu krevjast útflyggjaðar innan eina stutta freist, tá talan er um samanberandi lýsingar, ella tá tað eftir umstøðunum verður mettt at vera neyðugt.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin setir Brúkaraumboðið fyri eitt 5-ára tíðarskeið, og Brúkaraumboðið kann bert verða uppsagt uttan umsókn til landsstýrismannin, um uppsøgnin er grundað á heilsuviðurskifti, ella um viðkomandi orsakað av revsing, tænastrubroti ella órøkt ikki er skikkaður at verða sitandi í starvinum. Setanin steðgar

av sær sjálvari við endanum av mánaðinum, viðkomandi fyllir 70 ár. Brúkaraumboðið skal hava útbúgving á kandidatstøði.

Stk. 4. Avgerðir hjá Brúkaraumboðnum eftir hesi lóg kunnu ikki leggjast fyri annan fyrisitingarligan myndugleika.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um virksemd hjá Brúkaraumboðnum.

Samráðingarmeginreglan

§ 22. Brúkaraumboðið skal av sínum eintingum, ella eftir áheitan, við samráðingum royna at ávirka vinnurekandi at virka eftir meginreglunum fyri góðan marknaðarføringsskið og yvirhøvur at halda lógina.

Stk. 2. Um ein vinnurekandi setir til viks eina tilsøgn, sum hann hevur givið Brúkaraumboðnum sambært stk. 1, kann Brúkaraumboðið geva áleggingar, sum verða mettar neyðugar til tess, at tilsøgnin verður hildin.

Leiðreglur

§ 23. Brúkaraumboðið skal royna at ávirka vinnurekandi við at gera og almannakunngerá leiðreglur um marknaðarføring á økjum, sum hava stóran týðning, serliga fyri brúkaran.

Stk. 2. Brúkaraumboðið kann, uttan mun til stk. 1, ikki gera leiðreglur, sum bert venda sær til fyrirkomandi, ið eru umfataðar av “Lov om finansiel virksomhed”.

Forhandarmeting

§ 24. Brúkaraumboðið ger eftir áheitan eina meting av, um ætlað marknaðarføringstiltøk kunnu metast at vera lóglig ella ikki. Ein slík meting verður tó ikki gjørd, um støðutakanin kann skapa serligan iva, ella onnur serlig viðurskifti gera seg galdandi. Ein tílík forhandarmeting er ikki ein endalig støðutakan til, um tiltakið er lógligt.

Stk. 2. Tá Brúkaraumboðið hevur latið eina forhandarmeting til ein vinnurekandi um, at eitt ætlað marknaðarføringstiltak eftir fatanini hjá Brúkaraumboðnum er lógligt, kann Brúkaraumboðið ikki av sínum eintingum mótvegis tí vinnurekandi reisa eitt

mál í sambandi við eitt átak, sum er umfatað av forhandarmetingini og sett í verk innan rímliga tíð eftir, at forhandarmetingin er latin.

Stk. 3. Landstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um gjald fyri eina forhandarmeting frá Brúkaraumboðnum.

Kapittul 7

Rættarsókn, forboð, álegging og endurgjald

Rættarsókn v.m.

§ 25. Ein og hvør við rættarligum áhuga í tí kann leggja sak um forboð, álegging, endurgjald ella gjald eftir § 20.

Brúkaraumboðið kann leggja sak um forboð og álegging eftir § 20, stk 1.

Stk. 2. Brúkaraumboðið kann boða frá álegging, um ein gerð greitt stríðir ímóti lógini og ikki kann broytast við samráðingum.

Stk. 3. Ein álegging kann av tí, sum áleggingin er vend ímóti, verða kravd at verða lögð fyri rættin. Ein áheitan um hetta skal latast Brúkaraumboðnum skrivliga innan 4 vikur eftir, at viðkomandi hevur fingið boð um áleggingina. Brúkaraumboðið skal innan 1 viku eftir móttøku av áheitanini leggja málið fyri rættin eftir borgarligum rættargangi.

Stk. 4. Áheitan eftir stk. 3 hevur ikki steðgandi ávirkan, men rætturin kann við úrskurði avgera, at viðkomandi, meðan málið verður viðgjørt, kann halda fram við teirri gerð, sum áleggingin viðvíkur.

Stk. 5. Verður ein dómur, sum sigur, at ein álegging ikki verður mett at vera lóglig, kærður, kann rætturin, sum hevur felt dómin, ella rætturin, sum málið er lagt fyri, avgera, at viðkomandi, meðan kærumálið verður viðgjørt, ikki kann fremja ta gerð, sum áleggingin viðvíkur.

Stk. 6. Verður ákæra reist fyri brot á lógina, verður útinnanin av ákærni lögð til Brúkaraumboðið, um Brúkaraumboðið ynskir tað.

Endurgjaldssakarmál

§ 26. Um fleiri brúkarar í sambandi við brot á ásetingarnar í hesi lóg hava einsháttað krøv um endurgjald, kann Brúkararumboðið eftir ynski frá hesum brúkarum seta kravið um revsing og krøvini um endurgjald fram undir einum.

Fyribils forboð

§ 27. Brúkaraumboðið kann seta fyribils forboð, tá greiður vandi er fyri, at endamálið við einum forboði, sum nevnt í § 20, stk. 1, fer fyri skeyti, um bíðast skal eftir rættarinnar avgerð. Sak til staðfestingar av forboðnum skal leggjast í seinasta lagi næstkomandi gerandisdag. Reglurnar í rættargangslógini § 647, stk.1, § 648, stk. 2 og § 650, stk. 1 og 2 verða nýttar, og § 636, stk. 1 og § 639 verða nýttar við neyðugum tillagingum.

Stk. 2. Um ein sak til staðfestingar av einum forboði eftir stk. 1 ikki kann avgerast við dómi seinast 5 gerandisdagar eftir, at sakin er løgd, kann rætturin, meðan sakin verður fyrireikað, áðrenn nevnda freist er úti, við úrskurði avgera, at forboðið framhaldandi skal standa við. Áðrenn ein slík avgerð verður tikin, skal rætturin so vítt møguligt geva pørtunum høvi at úttala seg. Verður forboðið ikki staðfest, áðrenn freistin er úti, fellur tað burtur.

Revsing og átala

§ 28. Setan til vikis av einum av rættinum settum forboði ella eini álegging, ella einari av Brúkaraumboðnum samsvarandi § 22, stk. 2, ella § 26, stk. 2 fráboðaðari álegging verður revsað við bót ella fongslí í upp í fyra mánaðir. Setan til vikis av eini álegging at

afturgjalda eitt móttikið peningagjald verður tó ikki revsað.

Stk. 2. Tann, ið ikki letur upplýsingar, sum verða kravdar eftir § 21, stk. 2, ella sum í viðurskiftum, umfatað av lógini, letur Brúkaraumboðnum skeivvar ella villleiðandi upplýsingar, verður revsaður við bót, uttan so at hægri revsing er uppborin eftir aðrari lóggávu.

Stk. 3. Brot á ásetingarnar í § 3, stk. 1-3, §§ 4-6, § 8, stk. 2, §§ 9-11, § 13, stk. 1-4, § 14, § 15, stk. 3, § 16, stk. 1 - 4 og tilætlað brot á § 18 verða revsað við bót, uttan so at hægri revsing er uppborin eftir aðrari lóggávu. Brot á § 3, stk. 2 og 3, har brotið inniber skaðiliga umrøðu av einum øðrum vinnurekandi ella av viðurskiftum, ið serliga viðvíkja viðkomandi, eru umfatað av privatari átalu.

Stk. 4. Brot á § 19 verður revsað við bót ella fongslí í upp í 1 ár og 6 mánaðir. Átala verður bert givin, um tann órættaði ynskir tað.

Stk. 5. Í reglum, gjørdar við heimild í hesi lóg, kann ásetast revsing við bót fyri brot á reglurnar.

Stk. 6. Feløg v.m. (løgfrøðiligir persónar) kunnu áleggjast revsiábyrgd eftir reglunum í kapitli 5 í revsilógini.

Kapittul 8 Gildiskoma v.m.

Gildiskoma

§ 29. Lógin kemur í gildi 1. mai 2008.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir í kunngerð, nær § 6, stk. 3, 4 og 5 koma í gildi.

VINNUMÁLARÁÐIÐ

Viðmerkingar til lógaruppskotið

Kap. 1. Almennar viðmerkingar

1. Endamálið við lógini

Í samgonguskjalinum hjá sitandi samgongu er avtalað, at gerast skal ein marknaðarføringslóg.

Landsstýrið hevur sett sær fyri at hækka livistøðið hjá hvørjum einstøkum føroyingi. Ein av mongu fyrirteytum fyri hesum er ein vælvirkandi vøru- og tænastráðgjafur. Hetta verður staðfest í orðaða vinnupolitikkinum frá 2005, har eisini dentur verður lagdur á, at vinnupolitiska uppgávan á vøru- og tænastráðgjafinum er at skapa karmar fyri einari virknari kapping, og at atlit mugu takast til brúkaratrygd. Harafturat verður staðfest í vinnupolitikkinum, at altjóðagjörði marknaðurin krevur, at vit seta í gildi eina marknaðarføringslóg. Okkara næstu norðurlendsku grannalond hava øll eina marknaðarføringslóg, og fleiri hugtøk um marknaðarføring ganga aftur í teimum norðurlendsku lógunum.

Visjónin hjá landsstýrinum um livistøðið í Føroyum er at fáa tað ájavnt við livistøðið í bestu búskapunum í OECD og at varðveita tað har. Tað er eisini eitt mál at gera føroyska búskapin sjálvberandi og at útbyggja vælferðarsamfelagið.

Til tess at røkka hesum málum er m.a. sett út í kortið, at grundleggjandi vinnuligu lógirnar skulu vera á sama støði, sum í londunum rundan um okkum. Fyrr í hesum árinum varð endurskoðaða kappingarlógin samtykt í Løgtinginum, og henni á baki kemur nú tann fyrsta føroyska marknaðarføringslógin. Millum annað hesar báðar lógirnar fara ætlandi at hava við sær, at vit fáa ein so vælvirkandi vøru- og tænastráðgjafur, sum til ber, til gagns fyri bæði vinnurekandi, brúkarar og samfelagið sum heild.

Arbeidsbólkurin, sum hevur gjørt hetta uppskot til lögtingslóg um marknaðarføring, hevur í sínum arbeiði kannað fyra ymiskar norðurlenskar lógir – ta íslensku, norsku, svensku og dansku. Hóast uppbygging og dentur er ymiskur í hesum lógum, tyktist kjarnin í lógunum at vera hin sami.

Arbeidsbólkurin hevur tikið støði í dansku marknaðarføringslógini frá 2005 og hevur gjørt tillagingar til føroysk viðurskifti. Ein ítøkiligur fyrimunur við at brúka dansku lógina sum støði er, at tá verður føroyska lógin í samljóði við ES-reglur fyri marknaðarføring, og samsvarar hetta við politiska ynskið um at tillaga okkum altjóðagerðina.

Higartil hevur eingin lóg verið í Føroyum, sum regulerar marknaðarføring. Við menningini av vinnulívinum og møguleikunum fyri at marknaðarføra seinastu árin er tørvurin á meira skipaðum viðurskiftum innan marknaðarføring vaksin.

Uppskotið til marknaðarføringslóg ásetir minstukrøv til atferðina hjá vinnurekandi, tá tað ræður um marknaðarføring, og leggur harvið støðið fyri framferðarhættir á marknaðinum. Tað yvirskipaða endamálið við lógini er at tryggja, at marknaðarføring, umframt aðrir partar av vinnuvirksemi, verða framd á ein hóskaði og rímligan hátt, har atlit verða tikið til áhugamálini hjá øðrum vinnurekandi, brúkarunum og samfelagnum yvirhøvur. Hetta skal í fyrsta lagi tryggjast gjøgnum heildartreytina í lógini um, at vinnurekandi skulu virka eftir góðum marknaðarføringssiði.

Ein meginregla er, at tey trý omanfyri nevndu atlitini eru javnsett. Tað er umráðandi fyri tað breiða nýtsluikið og fyri dynamikkin í lógini, at lógin ikki tekur dagar ímillum, hvørji atlit, ið skulu víga tyngst, men at tað verður latið upp í hendurnar á tí myndugleika, ið fer at umsita lógina, og í síðstu syftu rættin, at meta um, hvørji atlit, ið skulu takast í hvørjum einstøkum máli.

Ein onnur meginregla er, at tey, ið eru fevnd av lógini, frítt kunnu velja, hvørjar hættir og miðlar tey nýta í síni marknaðarføring. Lógaruppskotið ásetir bert í avmarkaðan mun reglur um ávís sløg av marknaðarføring, og verður hetta gjørt av heilt serligum orsökum. Harafturat kemur, at ymsir hættir at marknaðarføra kunnu vera stokkut fyribrigdi, sum við tíðini verða avloyst av øðrum hættum. Lógaruppskotið er somikið rúmligt, at tað helst kann umfata bæði verandi og komandi marknaðarføring og brúkast í førum, har ávís marknaðarføringstiltøk tykjast at hava óhepnar avleiðingar.

Marknaðarføringarlógin skal regulera trý høvuðsøki. Yvirskriftirnar fyri hesi øki eru *Almennar reglur um atferð á marknaðinum*, *Brúkaravernd* og *Reglur viðvíkjandi vinnurekandi*.

a. Almennar reglur um atferð á marknaðinum

Hesin parturin av lógini hevur reglur um villleiðandi og aðra óhepna umrøðu, lýsingaidentifikasjón, óumbidnar áheitanir til ávísar móttakarar og vegleiðing.

Forðast skal fyri, at móttakarar av marknaðarføring fáa eina skeiva fatan av vørum og tænastrum, herundir eginleikar og prís. Marknaðarføring má heldur ikki vera til skaða fyri onnur, ið bjóða út vørur og tænastrur.

Lýsingaidentifikasjón snýr seg um at kunna staðfesta, hvørt ein ávís kunning ella boðskapur er ein sølulýsing ella ikki. Marknaðarføring er mangan merkt av stórum kreativiteti, og tað er ikki ætlanin, at lógin skal virka tálmandi fyri hendan skapanarhug. Tað verður tó ikki loyvt at nýta sokallaða dulda lýsing, har móttakarinn av einum lýsingaboðskapi ikki er varur við, at talan er um eina lýsing. Hetta er eitt av teimum meira nágreiniligu krøvunum í lógini, og grundhugsanin er, at fólk hava rætt av vita, um eitt ávíst samskipti, sum tey eru partur av, er ein liður í einum marknaðarføringstiltaki.

Óumbidnar áheitanir til ávísar móttakarar viðvíkja elektroniskum lýsingum, sum verða sendar við telduposti til móttakarar (spam), og prentlýsingar, sum verða sendar til móttakarar umvegis fysisku postskipanini. Hesir báðir marknaðarføringshættirnir eru loyvdur, men við heilt serligum treytum, og tað skal vera ómaksleyst og ókeypiss hjá móttakaranum at biðja seg undan slíkum áheitanum.

Tað, sum liggur í omanfyri nevndu vegleiðing, er, at tryggjast skal, at fólk fáa eina nøktandi vegleiðing um eina vøru ella tænastru, sum tey umhugsa at keypa, ella sum tey hava keypt.

b. Brúkaravernd

Brúkaraverndin í lógaruppskotinum umfatar millum annað marknaðarføring, sum vendir sær til børn og ung, sølufremjandi tiltøk, garantiváttanir, prísupplýsingar, kredittkeyp, ómaksgjöld, skipaðan avslátt, og merking og innpakking.

Í marknaðarføring, ætlað børnum og ungum, skulu atlit verða tikin til natúrliga góðtrúnið hjá børnum og ungum og teirra vantandi fortreytir og evni at meta um kunning og boðskapur av ymsum slagi. Harafturat má marknaðarføring, ætlað hesum bólki, ikki eggja til vandamiklan atburð.

Reglurnar um sølufremjandi tiltøk snúgva seg um serlig tilboð av ymsum slagi, og kjarnin í reglunum er, at brúkararnir skulu fáa ein veruligan ágóða ella fyrimum, um tikið verður av einum serligum tilboði. Hetta er eisini galdandi fyri garantiváttanir, har kravt verður, at ein garantiváttan skal geva brúkarinum ein veruligan bata í mun til ta rættarstöðu, ið onnur lóggáva á økinum gevur.

Prísupplýsingar eru ein týðandi táttur í hesum partinum av lógini. Høvuðsendamálið við reglunum er, at brúkarar skjótt og ómaksleyst kunnu síggja endaliga prísinn á vørum og tænastrum, og í førum, har tað ikki ber til at lata endaliga prísinn fyri eina tænastru, skal brúkarinn fáa kunning, sum ger hann førar fyri sjálvur at rokna prísinn út. Reglurnar eru galdandi, antin vørur og tænastrur verða bjóðaðar út á einum føstum handilsstaði ella elektroniskt, og skulu gera tað

möguligt hjá brúkarum at samanbera prísir á vörum innan sama vörubólk og hjá ymsum vinnurekandi. Hetta stuðlar upp undir eina vælvirkandi prískapping, og harafturat kann ein góð prístænasta hjá einum vinnurekandi verða ein kappingarfyrimunur.

Reglurnar fyri kredittkeypi skulu tryggja, at brúkarin fær at vita, hvussu nógv hann skal gjalda íalt, tá ið avtornar, um hann keypir upp á kreditt, umframt hvør peningaligi munurin er á kontantkeypi og kredittkeypi av ávísari vøru.

Um ómaksgjöld sigur lógaruppskotið millum annað, at broytingar í ómaksgjöldum í avtalam, ið ganga yvir tíð, skulu fráboðast brúkarunum við rímligari freist, áðrenn ómaksgjaldið skal gjaldast.

Skipaður avsláttur, er avsláttur, ið verður latin limunum í ávísnum feløgum ella bólkum. Fyri at skipaður avsláttur ikki skal káma vanligu prísupplýsingarnar og skapa vantandi prísgegningskygni, verður kravt, at kunnað verður við skelting við inngongdirnar til handilshølini um, hvør ið fær hendan avslátt, og hvussu stórir hann er.

Reglurnar um merking og innpakking skulu geva brúkarunum nakrar grundleggjandi upplýsingar um upprunan hjá eini vøru. Harafturat kann landsstýrismaðurin gera reglur um upplýsing um innihald og annað, ið skal standa á innpakkingini á eini vøru.

c. Reglur viðvíkjandi vinnurekandi.

Hesar reglur umfata vinnulig eyðkenni og vinnuloynidómar, herundir tekniskar tekningar. Viðvíkjandi vinnuligum eyðkennum er hugsanin tann, at vinnurekandi, sum eitt nú hava uppbyggt sær vælumtókt vinnulig eyðkenni, skulu verjast ímóti, at onnur royna at fáa sær fyrimunir av hesum. Tí setir lógaruppskotið forboð fyri at nýta vinnulig eyðkenni og tílíkt hjá øðrum, ella at nýta egin eyðkenni á ein hátt, sum kann elva til bland við eyðkenni hjá øðrum.

Eisini skal lógin verja vinnuloynidómar hjá fyrítøkum. Vinnuloynidómar, so sum vitan, framleiðsluhættir, mannagongdir, myndir og tekningar, kunnu hava stórt virði fyri eina fyrítøku, eins væl og fyri kappingarneytarnar hjá fyrítøkuni. Í lógaruppskotinum eru strangar reglur, sum skulu forða fyri, at onkur av órøttum útvegar sær vinnuloynidómar, ella at onnur brúka hesar loynidómar. Hetta er eitt øki, sum er í ætt við upphavsrátt, og sum er viðkomandi í sambandi við vernd av marknaðarstøðuni hjá eini fyrítøku.

2. Umsitingin av lógini

Í arbeiðsbólkinum, sum hevur arbeitt við at gera hetta lógaruppskot, er semja um, at um lógin skal fáast at virka eftir ætlan, má fígging setast av til at umsita lógina, herundir at røkja tær eftirlitsuppgávur, sum verða nevndar í lógaruppskotinum.

Í øðrum Norðurlondum hava tey ein brúkaraumboðsmansstovn at umsita teirra marknaðarføringslóg og aðrar lógir innan brúkaraøkið. Hesin stovnur samskiftir við vinnuna um marknaðarføring, soleiðis at hon virkar innan fyri karmarnar á lógini.

Vinnumálaráðið skjýtur upp, at skipaður verður nýggjur stovnur, ið fær heitið “Brúkaraumboðið”, at umsita marknaðarføringslógina, og at Brúkaraumboðið fær sjálvstøðuga játtan á fíggarlógini.

Fyri at gagnnýta játtanina til Brúkaraumboðið sum best, kundi stovnurin húsast í sama bygningi sum aðrir myndugleikar. Hetta kundi verið myndugleikar, ið eisini umsita lógir, ið eru viðkomandi fyri brúkarar og vinnulív. Sí annars “Kap. 2. Avleiðingarnar av uppskotinum. 1. Fíggarligar og umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur”

Í eftirlitsarbeiðnum skal Brúkaraumboðið meta um, hvørt virkað verður eftir góðum marknaðarføringssiði og ásetingunum í lógini yvirhøvur. Ein hin týðningarmesta reglan í sambandi við umsitingina av lógini er samráðingarmeginreglan, sum sigur, at Brúkaraumboðið skal leggja seg eftir við samráðingum at ávirka tey, sum hava ábyrgd av marknaðarføring. Endamálið við samráðingarmeginregluni er at fremja góð og uppbyggjandi viðurskifti millum

Brúkarumboðið og tey, ið lógin umfatar. Hildið verður, at slíkt samskipti um reglurnar í lógini kann tryggja eina smidliga regulering, har millum annað atlit kunnu takast til sereyðkennini og umstøðurnar hjá hvørjari einstakari vinnugrein sær. Eisini kann samráðingarmeginreglan hava við sær, at vinnurekandi fara at kenna, at tey eiga lut í reguleringini, og er hetta ein fyrimunur í menningini av góðum marknaðarføringssiði.

Lógaruppskotið hevur tó eisini ásetingar um áleggingar, forboð við dómi, endurgjald og revsing, sum millum annað kunnu brúkast í teimum førunum, har semja ikki fæst, og at fyribyrgeja marknaðarføring, sum er í stríð við lógina.

3. Niðurstøða

Samantikið er ætlanin, at lógaruppskotið skal skapa karmar og spælireglur fyri marknaðarføring í Føroyum, sum eru somikið víðar, at tey, sum marknaðarføra vørur og tænastr, kenna, at til ber at vera skapandi og at menna nýggjar marknaðarføringshættir. Harafturat fer lógin vónandi at skapa góðar normar á marknaðinum, sum taka atlit til grundleggjandi áhugamál hjá brúkarunum og samfelagnum sum heild.

4. Ummæli

Hesir hoyringsspartar hava fingið uppskotið til ummælis:

Almanna- og heilsumálaráðið, Fiskimálaráðið, Fíggjarmálaráðið, Innlendismálaráðið, Løgmansskrivstovan, Mentamálaráðið, Sorinskrivarin, Gjaldstovan, Advokatfelag Føroya, Brúkarasamtakið, Búskaparráðið, Felgið fyri løggildar grannskoðarar, Felagið fyri skrásettar grannskoðarar, Føroya Kommunufelag, Føroya Reiðarafelag, Kappingarráðið, Kommunusamskipan Føroya, Kærunevndin í kappingarmálum, Landsbanki Føroya, SamVit, Vinnuhúsið og Toll- og skattstova Føroya.

Fíggjarmálaráðið metir, at rættast er, at marknaðarføringsslógin og aðrar lógir, so sum kappingarlógin, verða lagdar undir sama myndugleika at umsita. Sum fyrimunir við hesum nevnið Fíggjarmálaráðið, at eitt størri fakligt umhvørvi kann byggjast upp, ið kann betra um tænastrnar til borgarar og vinnulív, og at umsitingarligar útreiðslur kunnu sparast.

Toll- og Skattstovan hevur ongar viðmerkingar.

Føroya Kommunufelag hevur ongar viðmerkingar.

Innlendismálaráðið viðmerkir, at í § 3, stk. 1 er orðið “eyðgóðum” brúkt fyri danska orðið “formuegoder”, og vísir á, at orðið “ognarlutir” fyri “formuegoder” er brúkt í føroyskari lóggávu. Vinnumálaráðið hevur í § 3, stk. 1 skift orðið “eyðgóðum” út við orðið “ognarlutum”.

Innlendismálaráðið setir í viðmerking til § 6 í lógaruppskotinum spurnartekin við, hví reglur um, at fólk kunnu skráseta eitt ynski í Landsfólkayvirlitinum um, at marknaðarføringstilfar ikki verður sent teimum, ikki er við í lógaruppskotinum. Í donsku lógini er ein tilfík áseting.

Arbeidsbólkurin, sum gjørdi lógaruppskotið við støði í donsku marknaðarføringsslóginu, metti, at nøgdin av óumbidnum prentaðum marknaðarføringstilfari við ongari navna- og/ella bústaðaráskrift, sum verður borið út til fólk, er munandi størri enn nøgdin av prentaðum marknaðarføringstilfari til ávísar móttakarar, t.v.s. við navni og bústaði móttakarans, ið eitt nú verður sent umvegis fysisku postskipanina.

Innlendismálaráðið vísir á, at reglur um, at persónur kann fáa sett frámerki í

Landsfólkayvirlitinum, sum vísir, at viðkomandi vil sleppa undan áheitanum í sambandi við

marknaðarføring, eru í nýggju løgtingslógini um fólkeyvirlit, sbr. § 26, stk. 2 í løgtingslóg nr. 41 frá 8. mai 2007, sum kom í gildi 1. oktober 2007.

Innlendismálaráðið metir, at trygd ikki tyktist at vera fyri, at tað praktiskt fer at bera til at tryggja, at tey, ið við skelti á bústaðnum biðja seg undan at fáa lýsingar, ikki fara at fáa lýsingar kortini. Harafturat vísir Innlendismálaráðið á, at tað smbrt. § 30 er revsiábyrgd í sambandi við brot á § 6, og setir spurnartekin við, hvør ið skal revsast, um lýsingar við ongari navna- og/ella bústaðaráskrift verða koyrdar í postkassan hjá onkrum, sum við skelti hevur biðið seg undan hesum.

Vinumálaráðið hevur tikið viðmerkingarnar hjá Innlendismálaráðnum til eftirtektar og broytt § 6 til bert at umfata *Óumbidnar áheitanir til ávísar móttakarar*, sum nú er heitið á greinini.

§ 6 forðar tó ikki fyri, at eitt nú myndugleikin, ið fer at umsita marknaðarføringslógina, kann taka stig til at gera eina skipan, har fólk, ið ikki ynskja at móttaka óumbidnar prentlýsingar við ongari navna- og bústaðaráskrift, kunnu biðja seg undan hesum við einum skelti á bústaðnum. Í Danmark finst “Ingen reklamer, tak”-skipanin hjá Post Danmark, ið er ein skipan, ið virkar væl, hóast hon ikki er ásett við lóg.

Til § 21 viðmerkir Innlendismálaráðið, at føroyskir myndugleikar ikki kunnu regulera Føroya Rætt, av tí at tað er danskt myndugleikaøki, og mælir tí til at orða greinina øðrvísi. Í samráð við danska lög málaráðið hevur Vinnumálaráðið strikað greinina og gjørt neyðugu konsekvensbroytingarnar.

Innlendismálaráðið mælir til, at uppskotið verður sent til hoyringar hjá Føroya Landfúta, serliga í sambandi við revsireglurnar. Uppskotið hevur verið hjá Føroya Landfúta til kunningar og møguligar viðmerkingar.

Innlendismálaráðið sigur, at tað er umráðandi, at lóggevandi ger sær greitt, um tað er neyðugt, at uppskotið ella partar av uppskotinum eru í samsvari við ES-reglur. Til hetta sigur Vinnumálaráðið, at meginparturin av uppskotinum eru danskar reglur, og eru tí neyvan í stríð við ES-reglur, og at summar reglur eru ES-reglur, galdandi í DK. Vinnumálaráðið hevur gjøgnumgingið uppskotið og samanborið tær reglubroytingar, sum eru gjørdar í mun til dansku lógina, við viðmerkingarnar til dansku lógina, serliga í sambandi við ES-reglur. Vinnumálaráðið dugir ikki at síggja, at tær føroysku reglurnar í uppskotinum eru í stríð við ES-reglur.

At enda í hoyringssvarinum sigur Innlendismálaráðið, at spurningurin um, hvar og hvussu lógin skal umsitast, eigur at verða gjølla viðgjørdur fyri at tryggja, at umsitingin av lógini verður skipað soleiðis, at samsvar er millum marknaðarføringslógina og aðra galdandi lóggávu.

Dátueftirlitið metir tað vera eitt ávíst samband millum lógina um marknaðarføring, fólkeyvirlitslógina og persónsupplýsingarlógina, og at tað hevur stóran týðning at fáa samsvar millum ásetingarnar í hesum lógum, serliga viðvíkjandi rættinum hjá persónum at fáa sett frámerki í Landsfólkeyvirlitsskránni, um so er, at viðkomandi ynskir at sleppa undan áheitanum frá vinnurekandi í sambandi við marknaðarføring.

Eins og Innlendismálaráðið mælir *Dátueftirlitið* til, at reglurnar um CPR í § 6, stk. 3 í dansku lógini verða tiknar við í føroyska uppskotið til marknaðarføringslóg. *Dátueftirlitið* metir, at hetta eru reglur, sum skulu tryggja persónsvernd hins einstaka.

Eisini mælir *Dátueftirlitið* til, at sami framferðarháttur viðvíkjandi gildiskomu verður nýttur, sum varð nýttur í sambandi við nýggju fólkeyvirlitslógina. Vinnumálaráðið hevur avgjørt, at ásetingarnar um Landsfólkeyvirlitið í uppskotinum til marknaðarføringslóg koma í gildi, tá ið landsstýrismaðurin ásetir hetta í kunngerð. Orsøkin er, at Landsfólkeyvirlitið arbeiðir við nýggjari tøkniligari skipan.

Dátueftirlitið hevur eina viðmerking til orðið “marknaðarføring”. Nevnt verður, at í persónsupplýsingarlógini verður orðið ”marknaðarrøkt” nýtt, meðan orðið ”marknaðarføring” verður nýtt í marknaðarføringslógini, og at best er, um somu hugtøk hava sama heiti í lógarteksti.

Hesi meting er Vinnumálaráðið samt í, men fer tó at varðveita orðið “marknaðarføring” í uppskotinum til marknaðarføringslóg, tí hetta er tað orðið, ið vanliga verður brúkt. Harafturat metir Vinnumálaráðið, at munur er á hugtøkunum marknaðarføring og marknaðarrøkt.

Annars sigur Dátueftirlitið: “Nú arbeiðið við nýggjari marknaðarføringslóg er komið somikið áleiðis, at lógin er send til hoyringar, metir Dátueftirlitið, at tað hevur týðning í hesum sambandi at kanna eftir, um tørvur er á at nágreina reglurnar í persónsupplýsingarlógini um marknaðarføring.” Og: “Tað at persónar sambært nýggju fólkeyvirlitslógini, sum kemur í gildi 1. oktober 2007, kunnu seta frámerki í Landsfólkeyvirlitinum fyri at sleppa undan áheitanum í sambandi við marknaðarføring eru góð rættindi hjá skrásetta, men Dátueftirlitið metir ikki, at hesi rættindi hava sama virði, um tey, sum senda lýsingartilfar o.a. ikki samstundis fáa skyldu til at kanna eftir, um persónar hava sett tílíkt frámerki í Landsfólkeyvirlitinum. Henda skyldan er í donsku lóggávuni sett í persónsupplýsingarlógina.”

Sorinskrivarin hevur fingið lógaruppskotið til ummælis vegna tess, at tað inniheldur reglur av rættargangslíknandi slagi og ásetingar um endurgjald. Bæði rættargangur og endurgjaldsrættur eru undir ríkislóggávu, t.v.s. ikki yvirtkin.

Sorinskrivarin hevur sent eitt skriv, saman við einum avriti av lógaruppskotinum, til Domstolsstyrelsen í Danmark til ummælis. Vinnumálaráðið hevur fingið avrit av nevnda skrivi, har Sorinskrivarin m.a. sigur við Domstolsstyrelsen: “Jeg har for mit vedkommende ikke bemærkninger til lagtingslovforslaget om markedsføring, henset til, at lagtingsloven og bestemmelserne om rettens virksomhed svarer til den danske markedsføringslov, og at de spørgsmål, der i henhold til loven udtrykkeligt henlægges til rettens afgørelse, også uden direkte bestemmelse derom, måtte antages at ville kunne indbringes for retten.”

Føroya Arbeiðsgevarafelag (Vinnuhúsið) sigur samanumtikið, at felagið tekur undir við, at Føroyar fáa eina marknaðarføringslóg eftir sama leisti sum í norðurlensku grannalondunum, men at felagið heldur, at okkara lóg ikki eigur at vera strangari enn tann danska, og mælir tí til, at tær herðingar, sum eru gjørðar í mun til ta donsku lógina, verða broyttar.

Til hetta viðmerkir Vinnumálaráðið, at lóggávuheimildin á hesum øki er í Føroyum, og at arbeiðsbólkurin, sum fyrireikaði føroyska lógaruppskotið, kannaði og samanbar fyra ymiskar norðurlenskar lógir og kom til ta niðurstøðu, at tær innihaldsliga vóru rættiliga líkar, hóast tær vóru settar ymiskt upp og denturin og smálutirnir vóru ymiskir í summum førum. Fyri ikki at geva sær sjálvum fleiri avbjóðingar enn neyðugt, og tí Føroyar kunnu brúka danska rættarsíðvenju og samstarva við danska fyrising, valdi arbeiðsbólkurin at brúka donsku marknaðarføringslógina sum støði í arbeiðnum. Ætlanin var tó ongantíð, at júst tær somu ásetingarnar, sum í donsku lógini, skuldu galda í Føroyum; havt var alla tíðina í huga, hvussu ein marknaðarføringslóg fyri tað føroyska samfelagið skuldi síggja út. Broytingar vóru gjørðar í mun til donsku lógina. Summar av broytingunum eru herðingar, summar ikki, men viðmerkjast skal, at í Danmark eru aðrar lógir, skipanir og myndugleikar, sum ikki eru í Føroyum, og sum eitt nú verja tann einstaka, antin tað er sum brúkarar ella privatpersónur.

Føroya Arbeiðsgevarafelag sigur víðari, at eftirlitið við lógini má skipast øðrvísi enn í Danmark, tí vit eru eitt sera lítið samfelag og noyðast tí at skipa eftirlitsloysnir á ein annan hátt, um ikki almenna umsitingin skal gerast alt ov tung at bera. Hesum er Vinnumálaráðið samt í, sí “Fíggarligar og umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur” niðanfyrir.

Viðvíkjandi tí, at orðið “telefon” verður nevnt millum fleiri sløg av elektroniskum samskifti í § 6, stk. 1, sum bannar nýtslu av hesum samskiftishættum í marknaðarføring uttan so, at móttakarin frammanundan hevur biðið um slíkar áheitanir, sigur Føroya Arbeiðsgevarafelag, at

danska lógin ikki umfatar “vanligt telefonsamskipti”, og mælir til, at orðið “telefon” verður strikað.

Ein meiriluti í arbeiðsbólkinum var samdur í, at sms, mms og telefon natúrliga hoyra saman, og at lítil prinsipiellur munur er millum hesar samskiptishættir. Og Vinnumálaráðið leggur afturat, at danska lógin, ”Lov om visse forbrugeraftaler”, í § 6, við fáum undantøkum, setir bann fyri, at vinnurekandi kunnu ringja til brúkarar fyri at marknaðarføra vørur ella tænastur. Hendan áseting er ikki galdandi í Føroyum. Í Føroyum er eingin siðvenja ella hevd fyri slíkari marknaðarføring, og um undantøk, av ávísimum orsökum, skulu gerast á tí økinum, kann hetta takast upp seinni. Ásetingin um telefon í § 6 verður sostatt standandi, og Vinnumálaráðið metir, at allar vinnugreinar skulu javnsetast í tí høpi.

Um § 9 í uppskotinum, sum snýr seg um sölufremjandi tiltøk, sigur Føroya Arbeiðsgevarafelag, at hon er herd í mun til dansku lógina, og vísir á, at seinni partur av fyrsta stykki, stk. 2, stk. 3, og stk. 4 eru ikki við í dansku lógini. Vinnumálaráðið metir, at stk. 1 í føroyska uppskotinum bert er ein neyvari útgáva av danska stk. 1, og vísir til, at høvuðsendamálið við § 9 er at geva brúkarum góðar móguleikar skjótt at kunna meta um, hvussu gott eitt ávíst tilboð er.

Føroya Arbeiðsgevarafelag sigur, at ”seinni partur av fyrsta stykki og stk. 2 gera tað sera trupult at viðgera tilboð, har tvær ella fleiri vørur eru settar saman til eitt tilboð, og tí mæla vit til at strika hetta. Flestu vørur á føroyska marknaðinum koma umvegis danskar veitarar, og hetta kann tí merkja, at serlig tilboð ikki kunnu brúkast í Føroyum.”

Orsøkin til, at tað í stk. 2 stendur, at móguleiki skal vera fyri at keypa einstøku vørurnar í einum tilboði, ið er sett saman av fleiri ymiskum vörum, er, at hetta er besti máttin hjá brúkarinum at síggja, hvat virðið á einstøku vörunum er, soleiðis sum kravt verður í stk. 1 í bæði dansku lógini og føroyska lógaruppskotinum. Reglan verður tí varðveidd í lógaruppskotinum.

Føroya Arbeiðsgevarafelag sigur víðari um § 9: ”Viðvíkjandi stk. 3 og 4 er at siga, at Kappingarráðið hevur lýst reglur um merking, sum siga stórt sæð tað sama. Tó er nú kravt at príslækking skal vera “munandi” (uttan at tað er nærri lýst) og kann skjalprógvast. Her vilja vit eisini mæla til at halda seg til danska lógartekstin og strika stk. 3 og 4. Nærri reglur um merking kunnu so lýsast í kunngerð.”

Um hesa viðmerking sigur Vinnumálaráðið, at reglurnar um prísmerking hjá Kappingarráðnum helst verða tiknar av, nú vit fáa prísmerkingarreglur í hesi lógini, eins og man í Danmark hevur samanskrivað prísmerkingarlógina við marknaðarføringarlógina og avtikið prísmerkingarlógina. Vinnumálaráðið strikar orðið ”munandi”, men varðveitir ásetingina um, at ein príslækking skal skjalprógvast, tí mett verður, at hetta er ein natúrlig fylgja av, at lýst verður við eini príslækking, og tí eitt aðalmál við hesum lógaruppskoti er at forða fyri villleiðandi marknaðarføring og at fremja góðan marknaðarføringssið.

§ 9, stk. 4, í lógaruppskotinum sigur, at prísmerkingin skal týðiliga vísa tann upprunaliga prís. Vinnumálaráðið staðfestir, at tað er vanligt, at sagt verður í lýsingum, at ein vøra, sum fyrr kostaði eina ávísa upphædd, nú kostar eina aðra, lægri upphædd, og Vinnumálaráðið metir, at hetta er ein góður og greiður máttur at vísa prísmunin uppá, ið gevur brúkarinum móguleika fyri skjótt og ómaksleyst at meta um tilboðið og at samanbera við onnur líknandi tilboð, hjá tí sama ella øðrum vinnurekandi, somuleiðis skjótt og ómaksleyst. Um vinnurekandi harafturat velja at nevna prísmunin í prosentum ella krónum er upp til hvønn einstakan vinnurekandi.

Viðvíkjandi uppskotinum hjá Føroya Arbeiðsgevarafelag um at lýsa nærri reglur í kunngerð, kann sigast, at tað eru nakrir slíkir móguleikar í lógaruppskotinum, sum er, og at Vinnumálaráðið vil avmarka hetta vegna tess, at tað ikki altíð er nóg mikið av umsitingarligari orku til slíkt arbeiði.

Um §§ 16 og 17 sigur Føroya Arbeiðsgevarafelag: ”Í dansku lógini er staðfest, at í teimum førum har ministarin kann áseta nærri reglur, skal hann tingast við vinnufeløg og umboð fyri brúkarar um hesar reglur. Vit halda tað vera fólkaræðisliga rætt og mæla til, at sama mannagongd verður brúkt í

Føroyum. Hetta tryggjar, at báðir partar í málinum verða hoyrdir, og at man fær reglur, sum hóska til okkara viðurskiftir. Vit mæla eisini til, at henda mannagongd verður brúkt í § 4, stk. 2.”

Vinumálaráðið hevur avgjørt, at reglur, gjørdar við heimild í § 4, stk. 2, § 16, stk. 5 og § 17, stk. 1, skulu sendast viðkomandi vinnu- og brúkarafeløgum til hoyringar. Lógargreinarnar eru broyttar samsvarandi hesum.

§ 25, stk. 2 í donsku lógini er ikki við í Í føroyska lógaruppskotinum. Hetta stykkið ásetir, at forhandarmetingar hjá umsitingarmyndugleikanum, sum í Danmark er Brúkaraumboðsmaðurin, eru bindandi fyri Brúkaraumboðsmannin. Føroya Arbeiðsgevarafelag ynskir at fáa hesa áseting við í føroyska lógaruppskotið. Hesum gongur Vinnumálaráðið á mæti.

At enda í hoyringssvarinum sigur Føroya Arbeiðsgevarafelag, at tað “er samt við viðmerkingunum til lógina í, at um lógin skal fáast at virka, má fígging setast av til at umsita lógina og tær eftirlitsuppgávur, sum verða ásettar í lógini. Hinvegin mæla vit staðiliga frá at skipa serstakan brúkaraumboðsmansstovn. Vit mæla til at komandi eftirlit við marknaðarlógini verður samskipað við verandi eftirlitsstovnar, og at skipaður verður ein samlaður eftirlitsstovnur, við nøkrum deildum.”

P/f SMS sigur í hoyringssvari um lógaruppskotið sum heild: “Við menningini av móguleikunum og tørvinum at marknaðarføra meta vit í P/F SMS, at marknaðarføringslógini er neyðug og fer at verða til gagns fyri samfelagið, føroyskt vinnulív og føroyska brúkarán.

P/F SMS sær fram til meira skipað viðurskifti innan marknaðarføring, eftir lógin er komin í gildi. Samanumtikið halda vit, at lógaruppskotið er væl úr hondum greitt og skapar karmar og spælireglur fyri marknaðarføring í Føroyum. Okkum dámar eisini væl, at lógaruppskotið er somikið vítt, at til ber at vera skapandi uttan at renna seg í avmarkingar.”

Um umsitingina av lógini sigur P/F SMS: “Vit eru samd við arbeiðsbólkinum í, at um lógin skal fáast at virka eftir ætlan, má fígging setast av til at umsita lógina. Vit eru tó ikki samd við arbeiðsbólkinum í, at neyðugt er at uppbyggja ein nýggjan almennan stovn við forbrúkaraumboðsmanni, sum lógaruppskotið leggur upp til.

Ístaðin eiga vit at nýta tær ressursir, sum longu eru tilstaðar í almennari umsiting. Eitt dømi kundi verið, at latið onkran verandi stovn virkað, sum skrivstova í málum, sum viðvíkja marknaðarføringslógini, og síðani havt ein breiðan kærinstans, sum millum annað viðgera kærur viðvíkjandi marknaðarføringslógini.

Viðmerkjast skal, at vit meta ikki, at Kappingareftirlitið er hóskaði skrivstova til umsiting av marknaðarføringslógini. Hetta tí, at stórir partur av marknaðarføringslógini umfatar brúkaravernd.”

Viðvíkjandi umsitingini av lógini vísir Vinnumálaráðið aftur her til “Fíggjarligar og umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur” niðanfyri. Viðvíkjandi kærumsøguleikum er ætlanin, at ásetingin í § 22, stk. 4, sum sigur, at “Avgerðir hjá Brúkaraumboðnum eftir hesi lóg kunnu ikki leggjast fyri annan fyrisitingarligan myndugleika” skal takast bókstaviga. Ella við øðrum orðum: áleggjar, smbrt. § 23, stk. 2 og § 27, stk. 2, ella fyribils forboð smbrt. § 29, kunnu ikki kærast til ein annan fyrisitingarligan kærmyndugleika. Hinvegin er móguligt at fara í rættin, um ein er ósamdur í eini avgerð hjá Brúkaraumboðnum. Um brot er fram á fyrisitingarlógina, kann farast til Løgtingsins Umboðsmann. Hetta er eisini støðan í øðrum norðurlondum, og hugsanin aftanfyri hetta er, at Brúkaraumboðsmaðurin skal hava ein serliga óheftan status, og skal frítt kunna raðfesta tað, hann heldur hevur størstan týðning.

Kap. 2. Avleiðingarnar av uppskotinum

1. Fíggjarligar og umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur

Fíggjarligu avleiðingarnar fyri landið av uppskotinum til løgtingslóg um marknaðarføring eru útgreinaðar niðanfyri. Lógin fer ikki at hava fíggjarligar avleiðingar fyri kommunur.

Mett verður, at eftir støddini á føroyska samfelagnum og virkseminum hjá føroyska vinnulívinum

krevst ein umsitingarlig eind við trimum fólki at umsita marknaðarföringslógina. Hendan umsiting, ið eftir uppskotinum skal eita Brúkaraumboðið, skal skipast sum sjálvstøðugur stovnur við einum stjóra, ið eisini verður kallaður Brúkaraumboðið, einum fulltrúa/málsviðgera, og einum skrivstovufólki, ið móguliga eisini kann virka sum málsviðgeri. Stovnurin skal hava sjálvstøðuga játtan á fíggjarlógini.

Ein stjóri, sum er løntur í 37. lønarflokki eftir sáttmálanum hjá tænaðum landsins, kostar umleið 600 túsund krónur um árið við øllum. Ein fulltrúi, løntur eftir sáttmálanum hjá Búskapar- og lögfrøðingafelagnum, kostar okkurt um 500 túsund krónur um árið, og eitt skrivstovufólk, lønt eftir sáttmálanum hjá starvsmannafelagnum, liggur um einar 300 túsund krónur.

Hetta gevur lønarútreiðslur upp á tilsamans 1,4 mió. kr. Roknað verður við, at útreiðslurnar til skrivstovuhalð verða um 33% av lønarútreiðslunum, t.v.s. 460 túsund kr. Samlaði kostnaðurin um árið av Brúkaraumboðnum verður sostatt umleið 1,9 mió. kr, ella runt roknað 2 mió. kr um árið. Tó verður eisini skotið upp, at fyri at gagnnýta játtanina til Brúkaraumboðið sum best, kundi stovnurin húsast í sama bygningi sum aðrir myndugleikar. Hetta kundi verið myndugleikar, ið eisini umsita lógir, ið eru viðkomandi fyri brúkarar og vinnulív.

Til samanberingar kann nevast, at á íslensku "Neytendastofa", sum umsitur íslensku marknaðarföringslógina og aðrar lógir á tí økinum, arbeiða umleið 20 fólk. Í Íslandi hava tey eisini eitt brúkarakæraráð.

Útreiðslurnar til umsitingina av marknaðarföringslógini eiga at verða settar av á komandi lögtingsfíggjarlóg, tó við fyrivarni fyri, nær lógin kemur í gildi.

Viðvíkjandi heitinum Brúkaraumboðið, og ikki Brúkaraumboðsmaðurin, hevur Vinnumálaráðið ta viðmerking, at í Danmark er heitið "ombudsmand" vart við lóg. Í "Lov om Folketingets Ombudsmand", lov nr. 473 af 12. juni 1996, § 30 stendur: "Betegnelsen ombudsmand eller anden betegnelse, der er egnet til forveksling hermed, må ikke benyttes, medmindre det er hjemlet i en af Folketinget vedtaget lov." Politiskt eigur kanska støða at takast til, um orðið "umboðsmaður" sum partur av heiti á almennum fýroyskum stovni, skal kunna brúkast av øðrum enn Lögtingsins Umboðsmanni.

2. Fíggjarligar og umsitingarligar avleiðingar fyri vinnuna

Mett verður, at lógaruppskotið ikki fer at hava við sær beinleiðis fíggjarligar útreiðslur fyri vinnuna. Tað fer tó, serliga beint eftir at uppskotið er komið í gildi, at vera neyðugt hjá vinnurekandi at brúka umsitingarliga orku at laga seg til lógina og at meta um, hvørt marknaðarföringstiltøk, sum ætlanin er at fara undir, eru í samljóði við lógina. Hetta fer tó helst við tíðini at gerast ein natúrligur partur av marknaðarföringsarbeiðnum hjá vinnurekandi.

Omanfyri nevndu avleiðingar eru tær somu fyri almennar fyrirtøkur og yvirhøvur í tann mun, tað almenna bjóðar út vørur og tænaður á einum marknaði.

3. Avleiðingar fyri umhvørvið

Mett verður ikki, at lógin fer at fáa avleiðingar fyri umhvørvið.

4. Sosialar avleiðingar fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir

Lógaruppskotið fær ikki sosialar avleiðingar fyri samfelagsbólkar ella felagsskapir.

5. Avleiðingar vegna millumtjóða sáttmálar

Mett verður ikki, at lógin fer at fáa avleiðingar á hesum øki.

6. Skyldur

Upps kotið fer ikki at áleggja privatfólki skyldur. Hinvegin verður álagt teimum, sum lógin umfatar, ávísar upplýsingarskyldur, millum annað í sambandi við eftirlitsarbeiðið hjá Brúkaraumboðnum.

7. Heimildir til annan enn landsstýrismann

Lógaruppskotið leggur heimildina at umsita lógina, herundir at hava eftirlit við, um lógin verður hildin, til ein nýggjan stovn, Brúkaraumboðið, undir landsstýrismanninum.

Talva 1: Yvirlit yvir avleiðingar

	Fyri landið/ landsmyndug- leikar	Fyri kommunalar myndugleikar	Fyri pláss/øki í landinum	Fyri ávísar samfelagsbólkar/ felagsskapir	Fyri vinnuna
Fíggarligar/ búskaparligar avleiðingar	Ja	Nei	Nei	Nei	Nei
Umsitingarligar avleiðingar	Ja	Nei	Nei	Nei	Ja
Umhvørvisligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Avleiðingar í mun til altjóða avtalur og reglur	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Sosialar avleiðingar				Nei	

Kap. 3. Serligar viðmerkingar

Til § 1

Ætlanin er, at hendan heildartreyt um at sýna góðan marknaðarføringssið kann nýtast ímóti øllum sløgum av órímiligum sølu- og lýsingatiltøkum, ímóti eftirgerð og aðrari misnýtslu av avriki hjá vinnurekandi, ímóti órímiligum avtalutreytum, og til tess at verja persónligt sjálvræði umframt heimafríð.

Til § 2

§ 2 staðfestir nýtsluøkið hjá lógini.

Til stk. 1

Hugtakið privat vinnuvirksemi verður tulkað breitt. Tað umfatar vinnuvirki og einstaklingar, sum hava vinnu sum høvuðsvirksemi, umframt feløg og einstaklingar, sum hava vinnu sum hjávirksomsemi, til dømis bert ein part av árinum.

Lógin skal fyrst og fremst umfata privat vinnuvirksemi og alment virksemi í tann mun, vørur og tænastur verða bjóðaðar út á marknaðinum, men er eisini galdandi, tá onnur enn vanlig vinnurekandi, til dømis feløg og felagsskapir, sum hava onnur høvuðsendamál enn vinnuvirksemi, fáast við sølu av vørum og tænastum fyri at fáa til vega inntøkur.

Tiltøk, framd í humaniterum, politiskum ella átrúnaðarligum høpi, eru bert umfatað av lógini, um tey kunnu sigast at vera partur av vinnuvirksemi. Hetta inniber til dømis, at áheitanir um at gerast limur í almannagagnligum ella politiskum feløgum ikki eru umfataðar av lógini, meðan tað meira vinnuliga virksemið, sum tílk feløg hava, kemur inn undir nýtsluøkið hjá lógini. Dømi um hetta kann vera útgávuvirksemi, fyriskipan av ferðum, handlar og básar.

At lógin er galdandi fyri alment virksemi í tann mun, vørur og tænastur verða bjóðaðar út á marknaðinum, merkir, at lógin bæði umfatar almennar fyrirtøkur og almenna útboðið av tænastu- og vælferðarveitingum til borgararnar. Hetta kemst av, at summar almennar veitingar verða

bodnar út á økjum, har privat vinnurekandi eisini virka, ella kunnu virka, og at móguleiki er fyri størri kapping millum almennar og privatar útbjóðarar av tænastru- og vælferðarveitingum í framtíðini. Dømi um hetta eru undirvísing og skeiðsvirksemi, dagtilboð, heimarøkt og -hjálp, og lækna- og sjúkrahúsviðgerð.

Tað hevur týðning, at útbjóðarar á hesum marknaðum, antin teir eru almennir ella privatar, virka undir somu grundleggjandi treytum viðvíkjandi marknaðarføring. Tann avgerandi skilmarkingin fyri, nær alment virksemi er umfatað av marknaðarføringslógini, er, at útboðið av vørum ella tænastrum fer fram á einum marknaði, ella undir marknaðarlíknandi umstøðum, og ikki neyðturviliga um útboðið fer fram í kapping millum almennar og privatar útbjóðarar, ella millum tveir almennar útbjóðarar.

Til stk. 2 og 3

Í lógini verða yvirskipaðar reglur fyri marknaðaratferð savnaðar í somu lóg. Hetta útgangsstøðið er tó ikki fult galdandi fyri ávísar vinnugreinar, ið frammanundan skulu fylgja umfatandi regulverki. Fyri fyrirkomandi umfataðar av “lov om finansiel virksomhed” og fyrirkomandi umfataðar av løgtingslóg um tryggingarvirksemi eru serlig viðurskifti galdandi. Tískil verða hesar fyrirkomandi undantiknar einstakar ásetingar í marknaðarføringslógini, tó í nøkrum førum bert í tann mun, reglur eru gjørdar á teimum viðkomandi økjum við heimild í “Lov om finansiel virksomhed” ella løgtingslóg um tryggingarvirksemi.

Til § 3

Ásetingin er í høvuðsheitum ætlað at verða brúkt um tað, sum vinnurekandi siga um teirra egnu vørur og tænastru, herundir um prís og eginleikar, í førum har hetta gevur móttakaranum eina skeiva fatan av vørunum ella tænastrunum. Endamálið er at tryggja, at skeivar, villleiðandi, niðrandi ella órímliga ófullfíggaðar upplýsingar ikki verða nýttar í marknaðarføring til bága fyri brúkarar ella onnur vinnurekandi. Harafturat verja stk. 2 og 3 onnur vinnurekandi og brúkarar ímóti upplýsingum og framferðarhættum, sum, vegna teirra form ella tí óviðkomandi viðurskifti verða tikin við, eru óhóskandi.

Ásetingin í § 3 er øðrvísi enn heildartreytin í § 1 við tað, at hon er avmarkað til at umfata gerðir, sum kunnu ávirka útboð og eftirspurning.

Kravt verður, at tað skal kunna skjálprógvast, at upplýsingar, sum verða latnar um verulig viðurskifti, eru rættar.

Til § 4

Ásetingin í stk. 1 hevur til endamáls at tryggja, at móttakarinn av einum lýsingaboðskapi er varur við, at talan er um eina lýsing. Harvið verður forðað fyri duldar lýsing.

Duldar lýsingar eru øll sløg av lýsingum, sum ikki tykjast at vera lýsingar. Sum dømi kann nevast ein lýsing, sum verður borin fram sum redaksjonelt tilfar í bløðum, tíðarritum, út- og sjónvarpi ella á alnetinum, ella tá ávísar vørur ella vørumerki verða víst í filmum ella sjónvarpssendingum. Hetta seinna dømið er duldar lýsing, um tað byggir á eina avtalu millum ein lýsara og tey, sum framleiða filmin ella sendingina. Enska heitið “product placement” verður brúkt um hetta fyrirbrigðið.

Tað Altjóða Handilskamarið, ICC, hevur í sínum altjóða kodeksi fyri lýsingapraxis (útgivið av ICC-Danmark tann 1. februar 1998), eina áseting um lýsingaidentifikasjón, sum sigur, at lýsingar greitt skulu kunna identifiserast sum lýsingar.

Við ásetingini í § 3 verður eitt generelt krav um lýsingaidentifikasjón sett í gildi, uttan mun til, hvussu lýsingaboðskapurin verður sendur móttakaranum. Ásetingin fer harvið at supplera tey krøv um lýsingaidentifikasjón, sum longu finnast í føroyskari lóggávu, sí løgtingslóg nr. 61 frá 16. mai 2006 um Kringvarp, § 8, stk. 5.

Sum útgangsstæði er dulð lýsing í stríð við heildartreytina um góðan marknaðarföringssíð. Harafaturat kann forboðið ímóti villleiðing verða nýtt í hesum sambandi, um dulda lýsingin er soleiðis háttað, at hon kann metast at vera villleiðandi, ella um tann ítökiligi framferðarhátturin er óhóskandi.

Tað er sendarin av lýsingaboðskapinum, sum avger, hvussu boðast skal frá, at ein ávísur boðskapur er ein lýsingaboðskapur, bert hetta verður gjørt týðiliga. Greinar í bløðum og tíðarritum, sum í roynd og veru eru lýsingar fyri ávísar vørur, tænastuveitingar ella fyrítøkur, kunnu til dømis verða merktar við orðinum “lýsing”.

Í sambandi við lýsingaidentifikasjón í út- og sjónvarpi kann tørvur verða á einum samstarvi millum myndugleikan, ið fer at umsita marknaðarföringslógina, og Mentamálaráðið.

Tá ávísir persónar, til dømis kendir persónar, sýna fram eina vøru, er hetta ein lýsing, um avtala er gjørd millum lýsaran og persónin, sum sýnir vøruna fram.

Skyldu at identifisera eina lýsing hevur tann, ið hevur ábyrgdina av marknaðarföringini, t.v.s. vinnurekandi ella onnur, sum marknaðarføra sínar vørur og tænastur. Hetta útihýsir ikki, at onnur kunnu ábyrgjast, til dømis tann sum miðlar óidentifiseraða ella dulda lýsing. Hetta er tó millum annað treytað av, at miðilin hevur virkað fyri at dylja lýsingaboðskapin. Ábendingar um hetta kunnu vera, at avtalað er millum lýsaran og miðilin, hvussu lýsingaboðskapurin skal miðlast, ella at góldið er fyri at miðla dulda lýsingaboðskapin. Hinvegin kunnu miðlar ella onnur, sum, uttan at vita av tí, miðla duldar lýsingaboðskapur, ikki ábyrgjast.

Stk. 2 heimilar landsstýrismanninum at áseta nærri reglur um, hvat ið skal skilmarkast sum ein lýsing ella eitt lýsingablað, umframt onnur viðurskifti viðvíkjandi lýsingaidentifikasjón. Hendan heimildin er sett í lógina, tí marknaðarföring og lýsingar er eitt øki, sum broytist javnan, og har vanligt er at síggja royndir við nýggjum sløgum av lýsingum. Í tí sambandi kunnu spurningar taka seg upp um, hvørt eitt ávíst átak er ein (dulð) lýsing ella ikki. Og í sambandi við prentað tilfar, ið verður sent út til fólk, sum hava frábiðið sær at fáa lýsingar, kunnu spurningar um, hvørt eitt ávíst blað er eitt lýsingablað ella ikki, taka seg upp. Hugsast kann, at landsstýrismaðurin í kunngerð kann áseta, at um innihaldið av lýsingum í einum blaði fer upp um ein ávísan prosentpart av tí samlaða innihaldinum, er blaðið eitt lýsingablað.

Til § 5

Høvuðsendamálið við hesi lógargrein um lýsingar, har ein vøra ella tænasta hjá einum vinnurekandi verður samanborin við vøru ella tænastu hjá einum øðrum vinnurekandi, er at verja vinnurekandi ímóti umrøðu, ið kann skaða umdømið hjá vinnurekandi ella hjá vørum og tænastum, sum vinnurekandi bjóða út, ella sum misnýtir nevnda umdømi.

Krøvini til lógligar samanberandi lýsingar eru strong, og allar treytirnar í stk. 2 skulu vera uppfyltar fyri at ein samanberandi lýsing er lóglig.

Yvirskipað kann sigast, at samanberingin skal vera trúgv, røtt og viðkomandi.

Til § 6

Greinin ásetir reglur viðvíkjandi “beinleiðis marknaðarföring” ella “direct marketing”, sum tað eitur á enskum. Hetta er marknaðarföring, sum vendir sær beinleiðis til móttakaran.

Stk. 1. ásetir eitt heildarforboð ímóti óumbidnum elektroniskum áheitanum (spam). Hetta forboð verður linkað í stk. 2, soleiðis at ein vinnurekandi, sum í sambandi við sølu til ein kunda hevur fingið teldupostbústaðin hjá kundanum, við ávísingum treytum, kann marknaðarføra vørur og tænastur, ið samsvara við tær vørur ella tænastur, sum kundin áður hevur keypt.

Umframt reglur um spam inniheldur § 6 eisini reglur um aðra óumbidna marknaðarföring og móguleika at biðja seg undan at fáa áheitanir við frámerki í Landsfólkayvirlitinum. Í stk. 3 verður ásett, at ávísir persónar, antin beinleiðis móttvegis tí vinnurekandi, ella umvegis Landsfólkayvirlitið, kunnu biðja seg undan at fáa lýsingar við øðrum fjarsamskiftishættum.

Undir aðrar fjarsamskiptishættir kemur til dómis fysiska postskipanin. Talan er um ávísan persón, táknavn og/ella bústaður stendur á marknaðarföringstilfarinum, sum verður sent til viðkomandi.

Reglur um, at persónur kann fáa sett frámerki í Landsfólkayvirlitinum, sum vísir, at viðkomandi vil sleppa undan áheitanum í sambandi við marknaðarföring, eru ásettar í nýggju lögtingslógini um fólkayvirlit, sbr. í § 26, stk. 2 í lögtingslóg nr. 41 frá 8. mai 2007, sum kom í gildi 1. oktober 2007. Arbeitt verður við at fáa til vega nýggja tøkniliga skipan til Landsfólkayvirlitið, og tí ásetir landsstýrismaðurin, sum varar av marknaðarföringslógini, í kunngerð, nær § 6, stk. 3, 4 og 5 verða sett í gildi.

§ 6 forðar ikki fyri, at eitt nú myndugleikin, ið fer at umsita marknaðarföringslógina, kann taka stig til at gera eina skipan, har fólk, ið ikki ynskja at móttaka óumbidnar prentlýsingar við ongari navna- og bústaðaráskrift, kunnu biðja seg undan hesum við einum skelti á bústaðnum. Í Danmark finst “Ingen reklamer, tak”-skipanin hjá Post Danmark, ið er ein skipan, ið virkar væl, hóast hon ikki er ásett við lóg.

Til § 7

Ásetingin hevur til endamáls at tryggja, at ein kundi fær vegleiðing um vørur og tænastur. Hendan vegleiðingin skal gera kundan førn fyri at meta um, hvørt vøran ella tænastan er tann rætta fyri kundan, og at brúka vøruna ella tænastuna á ein rættan og forsvarligan hátt, um kundin avger at keypa.

Til § 8

Endamálið við ásetingini er at verja børn og ung í sambandi við marknaðarföring, ið er serliga ætlað hesum bólki. Hon inniber eina herðing av hinum ásetingunum um marknaðarföring í lógini, ták málbólkurin er børn og ung.

Børn og ung hava ikki neyðugu fortreytirnar og royndirnar at gera objektivar metingar av lýsingum og kunnu í stóran mun verða ávirkað av marknaðarföring uttan at gerast tilvitað um tað.

Børn og ung eru eisini løtt at tøla við tilboðum, sum verða givin við lyftum um gávur, luttøku í kappingum við góðum vinningum og góðum móguleikum at vinna.

Bólkurin “børn og ung” fevnir um persónar, sum eru upp í 18 ára gomul. Tá marknaðarført verður til hendan bólki, skal tó havast í huga meira neyvt, hvør aldursbólkurin er.

Til stk. 1

Stk. 1 inniber millum annað, at vinnurekandi skulu vera ansin og fara hóvliga fram, ták brúktir verða marknaðarföringshættir, ið kunnu flyta uppmerksemið frá vøruni ella tænastuni yvir á onnur viðurskipti.

Hetta inniber til dómis, at ták mett verður, um ein lýsing, ið er ætlað børnum og ungum, er villleiðandi, skal havast í huga, at hesin bólkur, í størri mun enn vaksin, hevur lyndi at halda, at tað, ið verður ført fram í eini lýsing, er veruleiki. Tískil skulu frágreiðingar um støddina, virðið, slagið, haldførið ella góðskuna á eini vøru vera meira nágreiniligar og sannar enn í lýsingum, ætlaðar vaksnum fólki.

Í dag er vanligt at sipað verður til kynslív í marknaðarföring sum ein máti at fanga uppmerksemið hjá móttakaranum. § 8 skal, saman við heildartreytini í § 1 um góðan marknaðarföringssið, tryggja, at hetta ikki hendir í marknaðarföring, ætlað børnum.

Ein orsök til, at forðast skal fyri hesum, er, at ták sipað verður til kynslív í lýsingum, sum venda sær til børn, skemmir tað teirra natúrligu blygd og leiðir tey inn í eina verð, sum tey eru ov ung til og ikki hava fortreytir fyri at vera í.

Til stk. 2

Afturat heildarásetingini í stk. 1 setir stk. 2 forboð fyri at nýta ávíst harðligt, vandamikið og ógvusligt innihald í lýsingum til børn og ung.

Viðvíkjandi alkoholi stuðlar hetta forboðið heildarforboðnum ímóti at lýsa við alkoholi í Føroyum.

Til §§ 9-11

Tær flestu reglurnar í §§ 9-11 eru ásettar fyri at forða fyri marknaðarføringstiltøkum, sum í serliga stóran mun verða mett at káma, hvør prísurin á eini vøru ella tænastu er, og tí at slík tiltøk kunnu venda uppmerkseminum hjá brúkarunum burtur frá prísi og góðsku.

Til § 9

Hendan ásetingin fevnir um sölufremjandi tiltøk so sum tilboð og útsølu, og skal hon millum annað skapa størri prísgjøgnumskygni í hesum sambandi.

Við at seta serlig krøv til upplýsing í sambandi við sölufremjandi tiltøk supplerar ásetingin tað generella kravið í lógini um góðan marknaðarføringssið og forboðið ímóti villeiðing og forboðið ímóti at lata órímiliga ófullfíggaðar upplýsingar.

Høvuðsendamálið við greinini er at geva tí einstaka brúkarinum góðar møguleikar skjótt at kunna meta um, hvussu gott eitt ávíst tilboð er fyri viðkomandi. Tí verða krøv sett um, at tilboðstreytirnar skulu vera greiðar og lætt atkomuligar, og at virðið av møguligum eykaveitingum skal upplýsast. Hetta seinasta er eitt nú galdandi fyri tilboð, har vanligar handilsvørur verða settar saman og seldar sum ein eind fyri ein samlaðan prís.

Í slíkum førum verður harafturat kravt, at vørunar kunnu keypast hvør sær. Hetta kravið hevur samband við kravið í stk. 1 um, at upplýsast skal um virðið á møguligum eykaveitingum á tann hátt, at tá vørunar kunnu keypast hvør sær, verður handilsvirðið á einstøku vørunum greitt staðfest. Hartil forðar hetta kravið fyri, at brúkarar verða noyddir at keypa eina vøru, sum teir lítið leggja í, fyri at fáa eina vøru, sum teir vilja hava.

Í stk. 3 er sett inn, at ein príslækking, sum verður fráboðað, skal, um neyðugt, skjálprógvast. Hetta krav er ein náttúrlig avleiðing av kravinum um, at príslækkingin skal vera verulig, og verður mett at hækka trúvirðið á eini fráboðaðari príslækking. Harafturat fer kravið at lætta um eftirlitið við, at lógin verður hildin.

Sum stk. 4 er sett inn, at tá söluprísir eru lækkaðir, skal prísmarkingin týðiliga vísa tann upprunaliga prísinn á vørunum. Ætlanin við hesum er at fáa ein standard fyri fráboðan av príslækkingum, sum millum annað ger tað lættari hjá brúkarum at meta um tilboð og at samanbera tilboð. Hetta forðar ikki fyri, at vinnurekandi eisini kunnu upplýsa um príslækkingina í prosentum ella krónum.

Ásetingin sigur ikki nágreiniliga, hvørjar upplýsingar skulu latast í sambandi við, at tilboðstreytirnar skulu vera greiðar og lætt atkomuligar. Hetta er knýtt at tí einstaka sölufremjandi tiltakinum og marknaðarføringini av hesum.

Til § 10

Nevndir verða tveir mátar at lata avsláttarseðlar og -merki: *áðrenn* keyp av vøru ella tænastu, ella *samstundis* sum eitt keyp fer fram, ella tænasta verður veitt, har avsláttarseðlarnir/-merkini kunnu loysast út seinni.

Stk. 1 setir forboð ímóti at lata avsláttarseðlar og -merki áðrenn sølu ella tænastuveiting, sum síðani skulu brúkast í sambandi við keyp. Hetta forðar fyri, at slíkir seðlar og merki kunnu brúkast sum ein partur av marknaðarføringini av vørum og tænastum. Slíkt skaðar gjøgnumskygnið í sambandi við prísupplýsingarnar. Dømi um hetta kunnu vera avsláttarmerki,

sum verða latin í einum blaði ella tíðarriti, ella avsláttarmerki, ið verða latin í sambandi við eina ókeypis tænastræving, og sum kunnu nýtast at keypa fyri aftaná.

Stk. 2 loyvir, við nærri ásettum treytum, nýtslu av avsláttarseðlum/-merkjum, sum verða latin samstundis, sum okkurt verður keypt, og sum kunnu loysast út seinni. Kravið um, at merki skulu kunna loysast út fyri eina kontanta upphædd, útihýsir ikki, at tann vinnurekandi kann bjóða brúkarum vørrur fyri merkini. Treytin er tó, at báðir móguleikarnir eru líka týðiligir í marknaðarføringini.

Til § 11

Útgangsstøðið er, at kappingar, har tilvildin er avgerandi fyri úrslitið, og har luttøka er treytað av, at keypt verður, ikki eru loyvdar. Talan er um eina slíka kapping, tá hvørki fyriskiparin ella luttakararnir kunnu ávirka úrslitið av kappingini í størri mun.

Kappingar, har avrikið hjá luttakarunum avger úrslitið, eru hinvegin loyvdar, og luttøka kann tískil í slíkum førum vera treytað av, at vøra ella tænastræving verður keypt.

Stk 2 og 3 innihalda undantøk til forboðið ímóti kappingum av tí slagi, sum er nevnt í stk. 1.

Til § 12

Ásetingin hevur til endamáls at tryggja, at ein garanti, sum verður marknaðarførd, hevur eitt veruligt innihald. Hetta verður tryggt við kravi um, at ein garanti skal geva brúkarunum ein veruligan bata í mun til ta rættarstöðu, ið lóggáva annars gevur.

Til § 13

Til stk. 1

Endamálið við ásetingini er, at brúkarar, áðrenn teir keypa vøru á einum fysiskum handilsstaði ella í einum alnetshandli, skjótt og ómaksleyst kunna síggja, hvør samlaði prísurin á vøruni er. Brúkarin skal sostatt kunna vita frammanundan, hvør endaliga upphæddin verður, tá hann stendur við kassan og skal gjalda, ella tá hann fær eina rokning fyri keyp frá einum vinnurekandi. Ásetingin er teknologineutral, tí brúkarar hava sama tørvi á upplýsingum, antin teir keypa á alnetinum ella í fysiskum handlum.

Krøvini til prísupplýsingar skulu gera tað móguligt hjá brúkarum at samanbera prísir á vørum innan sama vørubólki og hjá ymsum vinnurekandi. Hetta stuðlar undir eini vælverkandi prískapping.

Lógin forðar ikki fyri, at nýggj tøkni verður nýtt í sambandi við prísmerking. Nýggj tøkni, sum verður nýtt í staðin fyri síðbundna prísmerking ella prísstelting, má tó ikki hava við sær, at stóðan viðvíkjandi prísupplýsing versnar. Prísupplýsingin skal alsamt lúka treytirnar í § 13.

Avgjöld ella útreiðslur, sum verða kravdar frá brúkarunum í sambandi við, at hesin keypir eina vøru, men sum tann vinnurekandi ikki hevur skyldu at krevja beinleiðis frá brúkarunum, skulu ikki roknast upp í tann samlaða prís, men upplýsast fyri seg. Við hesum verður tryggt, at brúkarin fær eitt samlað yvirlit yvir tær fíggarligu avleiðingarnar av keypinum, samstundis sum brúkarin fær at vita, hvussu nógv hann skal gjalda tí vinnurekandi. Sum dømi um avgjöld ella útreiðslur, sum tann vinnurekandi ikki hevur skyldu at krevja beinleiðis frá brúkarunum, kann nevntast gjald fyri tinglýsing av veð í fastari ogn ella rættargjöld.

Til stk. 2

Krøvini, sum eru galdandi fyri keyp av vørum, eru eisini galdandi fyri keyp av tænastrævingum í tann mun, hetta ber til. Annars gevur stk. 2 brúkarunum aðrar móguleikar at kunna seg um prísir á tænastrævingum.

Ásetingin inniber í fyrsta lagi, at tænastrævitarar, sum bjóða út tænastræving fyri ein samlaðan fastan prís, skulu upplýsa hendan prís. Dømi um tænastræving, har til ber at upplýsa ein samlaðan prís, eru

klipping og liting á eini hárfriðkanarstovu, ella ávísar afturvendandi uppgávur hjá einum advokati, so sum uppseting av skeyti.

Í øðrum lagi hevur stk. 2 við sær, at har, ið tað ikki er møguligt at upplýsa samlaða prísini fyri tænastrævingina, skal grundarlagið fyri útrokningini av prísinum upplýsast, um hetta ger tað møguligt hjá brúkarinum sjálvum at rokna út endaliga prísini. Dømi um hetta kundi verið gólválegging, sum verður útbjóðað fyri ein ávísan prís fyri fermeturin, møguliga við einari fastari grundupphædd. Eitt annað dømi er, telefontænasta, hvørs prísur er ein samanseting av fóstum gjøldum og minuttgjøldum fyri nýtslu.

Um eitt prísstenni er partur av grundarlagnum fyri útrokningini av prísinum á eini tænastræ, og tað tí ikki er møguligt hjá brúkarinum frammanundan at rokna út prísini á tænastræ, sum brúkarinum tørvar, skal tann vinnurekandi ikki upplýsa prísini fyri tænastræna. Heldur ikki skulu prísupplýsingar latast fyri til dømis handverksarbeiði, har prísurin er grundaður á ein tímaprís, tá tað ikki er møguligt hjá brúkarinum at siga, hvussu nógvir tímar fara at verða brúktir til arbeiðið. Orsøkin til, at skyldan at lata prísupplýsingar ikki er galdandi fyri omanfyri nevndu tænastræ, er, at í hesum sambandi eru prísupplýsingar ikki upplýsingar, sum brúkarin sjálvur kann nýta at rokna út endaliga prísini á tænastrænum. Ein møguleiki hjá brúkarum í slíkum førum er at biðja um tilboð frá ymsum tænastræveitarum.

Nógvir tænastræveitarar bjóða út eina røð av ymsum tænastræm. Í slíkum førum kann upplýsingarkrivið lúkast, um prísurin ella útrokningargrundarlagið verður latið fyri eitt viðkomandi úrval av veitingum við einum uppslagi ella príslista. Tá hetta verður gjørt, skal ikki bert takast atlit til, hvussu oftani ein tænastræ verður veitt, men eisini at príslistin skal geva eina mynd av prísleguni fyri kostnaðarmiklar eins væl og minni kostnaðarmiklar veitingar.

Stk 2 er bert galdandi, tá tænastræ verða bjóðaðar út á einum fóstum handilsstaði, og tá tænastræ verður bjóðað út elektroniskt til brúkararnar við møguleika fyri at bíleggja. Tað er bert í hesum førunum, at meining er í at tosa um generella prísupplýsing, tí brúkararnir fáa tá kunnað seg um prísirnar uttan at venda sær til tann vinnurekandi við tí í hyggju at velja sær tænastræveitarar at gera avtalu við.

Ásetingin letur tað upp í hendurnar á teimum vinnurekandi so væl sum gjørligt at fylla teir karmar, sum upplýsingarskyldan setir. Hugsast kann, at hetta verður gjørt við tí kappingarlíga ágóða í huga, sum kann fáast, tá ein hevur góða prístænastræ. Upplýsingarnar kunnu latast sum uppslag ella príslistar, sum altíð skulu vera dagfórir og vera lætt atkomuligir, soleiðis at brúkarin fær kunnað seg um prísirnar uttan at venda sær til starvsfólk hjá fyrirkuni.

Til stk. 3

Staðfest verður, at prísupplýsingar ikki eru eitt krav, tá vørrur og tænastræ verða marknaðarfórir. Men um prísur verður nevndur í marknaðarfóring eru krøvini tey somu, sum tá vørrur og tænastræ verða bjóðaðar út til brúkararnar á einum fóstum handilsstaði ella elektroniskt við møguleika fyri at bíleggja.

Stk. 3 hevur til endamáls at stuðla brúkarinum, tá teir skulu meta um og samanbera prísir í lýsingum. Harafturat tryggjar ásetingin, at prísurin, sum ein lýsing hevur latið brúkarinum, er hin sami, sum tann, ið brúkarin skal rinda, um hann fer á handilsstaðið ella heimasíðuna hjá lýsaranum at keypa ella bíleggja vøruna ella tænastræna.

Eisini er 1. pkt galdandi fyri munnligar prísupplýsingar. Hetta inniber, at um ein vinnurekandi munnliga letur, til dømis, ein tímaprís til ein brúkarar, skal prísurin verða íroknaður ómaksgjöld, útreiðslur, meirvirðisgjald, fløskupant og líknandi umframt øll onnur avgjöld. Við hesum verður tryggjað, at samsvar er millum munnligar og skrivligar prísupplýsingar.

Smbt. stk. 3, 3. pkt., er loyvt einum framleiðara, innflytara ella heilsølu í marknaðarfóring at lýsa við vegleiðandi prísnum til víðarisølu til brúkarar.

Til stk. 4

Stk. 4 ásetir, at vinnurekandi, sum veita tænaſtur eftir rokning, hava skyldu at lata brúkarinum eina útgreinaða rokning, um hann biður um tað. Hetta ger brúkaran førn fyri at eftirkanna prísirnar á teimum vørum og tænaſtum, sum veitingin umfatar.

Hetta skal eisini geva brúkarinum eitt grundarlag at meta um, hvørt upphæddin, sum tann vinnurekandi biður um fyri eina tænaſtueveiting, er heimilað í førum, har ein fastur prísur fyri tænaſtueveitingina ikki er latin frammanundan.

Í førum, har tænaſtueveitingin inniheldur eina stóra nøgd av smáum lutum, til dømis í sambandi við handverksarbeiði, kunnu prísirnar fyri hesar latast sum ein samlaður prísur.

Tá ein tænaſtueveiting inniheldur eina røð av veitingum, sum eru soleiðis knýttar at hvørjum øðrum, at torført er at seta prís á hvørja einstøku veiting, og sum er úrslitið av eini tilgongd, sum er fastløgð í lóggávu viðvíkjandi rættargangi, kann kravið um prísupplýsing á rokningini lúkast við at upplýsa tann samlaða prís umfram hvørjar veitingar, prísurin umfatar, uttan at prísurin fyri hvørja einstøku veiting er tilskilaður.

Til stk. 6

Eitt yvirskipað endamál við § 13 er at sleppa undan at fara í smálutir innan krøv um prísupplýsing. Tí eigur heimildin hjá landsstýrismanninum at gera serreglur og undantøk frá stk. 1-4 bert at verða nýtt á ein avmarkaðan hátt, og har tað er alneyðugt fyri at tryggja prís-gjøgnumskygni.

Til § 14

Ásetingin gevur brúkarum møguleika at samanbera kontantprísir á eini vøru við, hvussu nógv ið gjaldast skal, um vøran verður keypt upp á kreditt. Ásett er, at árligu útreiðslurnar í prosentum skulu tilskilast á ein eins týðiligan hátt og hinar kredittupplýsingarnar, tí hetta verður mett at vera ein týðandi upplýsing.

Møguleikin eftir stk. 3 at upplýsa um kredittútreiðslurnar við einum umboðandi dømi, um hetta er einasti hóskandi máttin, er ein undantaksáseting, sum bert skal nýtast, um tað ikki er gjørligt at siga, hvørjar tær veruligu kredittútreiðslurnar eru. Hetta kann vera støðan, um rentan sveiggjar títt.

Til § 15

Tað kann vera trupult hjá brúkarinum at vita, nær eitt ómaksgjald er væl grundað sum gjald fyri eina eykaveiting, ið er komin afturat høvuðsveitingini, og nær ómaksgjaldið í roynd og veru er ein hækking av tí avtalaða prísinum fyri høvuðsveitingina. Harafturat kunnu nýggj ella broytt ómaksgjöld koma óvart á brúkararnar, og kunnu tískil verða uppfatað sum eitt eyka gjald, sum brúkarin ikki var vitandi um, tá avtalan varð gjørd.

Ásetingin er ætlað at skapa gjøgnumskygni í nýtsluni av ómaksgjöldum í avtalum, ið ganga yvir tíð, eins og ásetingarnar í § 13 eru ætlaðar at skapa gjøgnumskygni í upplýsingum um prísir fyri vørum og tænaſtum, ið verða goldnar stutt eftir veitingina.

Hvussu hugtakið “rímilig freist” í stk. 2 skal skiljast, veldst um tað ítøkiligu støðuna. Havast skal í huga støddina á hækkingini av ómaksgjaldinum, og um hækkingin er grundað á innanhýsis viðurskifti hjá tí vinnurekandi ella uttanhýsis viðurskifti, sum tann vinnurekandi ikki ræður yvir.

Sambært stk. 3 skal brúkarin kunnast um, hvørjar treytirnar hjá honum eru fyri at gerast leysur av avtaluni, áðrenn broytingin í ómaksgjaldi fær gildi. Nær talan er um eina munandi broyting í ómaksgjaldi byggir á eina ítøkiliga meting, sum fevnir um støddina á broytingini í mun til støddina á ómaksgjaldinum higartil og í mun til støddina á høvuðsveitingini.

Til § 16

Tað kann gerast ógreitt í handilsvinnu, hvør ið letur hvørjum skipaðan avslátt; hvør stóddin er á tí skipaða avsláttinum, og hvørjar vørur eru umfataðar av skipaðum avslátti. Hetta vantandi gjøgnumskygnið, sum eisini kann káma vanligu prísupplýsingarnar, kann hava við sær, at brúkarar gerast ørkymlaðir.

Við hesi áseting ber til hjá brúkarum skjótt at kunna seg um, hvørji feløg, felagskapir og aðrir fak- og samfelagsbólkar, ið fáa avslátt frá ávísnum vinnurekandi.

Til § 17

Í dag hava hugtøk so sum sporføri og burðardygd, umframt hvussu heilsugóður matur er, stóran týðning fyri brúkarar. Millum annað hetta ger § 17 viðkomandi fyri alsamt fleiri brúkarar. Ásetingin gevur avvarðandi landsstýrismanni, eftir samráðingar við umboð fyri brúkarar og viðkomandi vinnufeløg, møguleika at áseta serligar reglur fyri merking og innpakking.

Til § 18

Ásetingin er ein heildartreyt, sum við forboði verjir vinnulig eyðkenni og ymiskt innan hetta økið.

Til § 19

Ásetingin hevur til endamáls at tryggja eina revsirættarlíga vernd ímóti misnýtslu av vinnuloyndómum hjá fyrítøkum.

Ásetingin kann eisini nýtast saman við § 1 at verja marknaðarstöðuna hjá eini fyrítøku.

Til § 20, stk. 3 og 4

Tað skal vera gjørligt at fáa eitt endurgjald, sum samsvarar við tær búskaparligu avleiðingarnar, sum ólógligar gerðir hjá einum kappingarneyta ella øðrum vinnurekandi kunnu hava fyri eina fyrítøku. Orsøkin til hetta er serliga, at møguleikin fyri at fáa játtað endurgjald er treytaður av, at fyrítøkan kann prógva, at hon hevur havt tap, antin sum beinleiðis minking í søluni ella tap sum avleiðing av órógvi á marknaðinum.

Ásetingarnar fara helst í høvuðsheitum at verða nýttar í sambandi við ávísar vørueftirgerðir, men kunnu eisini nýtast í sambandi við eitt nú misnýtslu av umdømi, ólógligum samanberandi lýsingum, brot á ásetingina um vinnulig eyðkenni og í sambandi við órættari nýtslu av vitan hjá eini fyrítøku.

Til § 21

Skipast skal ein nýggjur stovnur, kallaður Brúkaraumboðið.

Ásett er, at Brúkaraumboðið umsitur marknaðarføringslógina og hevur í tí sambandi eftirlit við, at lógin og reglur við heimild í lógini verða hildnar. Eisini staðfestir ásetingin høvuðsreglur fyri virkseimið hjá Brúkaraumboðnum.

Brúkaraumboðið skal í stóran mun virka sum brúkaraumboðsmenninir í øðrum Norðurlondum, og hevur eftir hesi lóg somu heimildir sum danski brúkaraumboðsmaðurin, umframt at føroyska brúkaraumboðið eisini kann biðja um upplýsingar frá øðrum almennum myndugleikum. Orsøkin til hetta er, at á tann hátt kann Brúkaraumboðið tryggja sær, at øll viðkomandi skjøl í einum máli verða kannað, og er hetta viðkomandi í sambandi við eitt nú prískanningar.

Brúkaraumboðið er áramálssett. Lógin forðar ikki fyri, at sami persónur kann setast aftur. At Brúkaraumboðið skal hava útbúgving á kandidatstöði merkir, at samsvarandi útlendskar útbúgvingar eru javnsettar við eina kandidatútbúgving.

Avgerðir hjá Brúkaraumboðnum eftir hesi lóg kunnu ikki leggjast fyri annan fyrisitingarligan myndugleika. Hetta samsvarar við tann status í almennu fyrisitingini, sum brúkaraumboðsmaðurin í øðrum Norðurlondum hevur. Ein avgerð hjá Brúkaraumboðnum við

støði í hesi lóg kann leggjast fyri rættin. Um avmarkingar í avgerðarkompetensuni hjá Brúkaraumboðnum sí § 23, stk. 2 og § 24, stk 2.

Um Brúkaraumboðið í einum máli ikki virkar sambært góðum fyrisitingarligum siði, ella málsviðgerðin ikki er í samsvari við fyrisitingarlógina, kann hetta, eins og galdandi er fyri aðrar fyrisitingarligar myndugleikar, kærast til Løgtingsins Umboðsmann.

Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um virksemd hjá Brúkaraumboðnum.

Landsstýrismaðurin kann til dømis áseta, at Brúkaraumboðið skal viðgera mál av sínum eintingum, ella eftir móttøku av klagum frá øðrum.

Eisini kann ásetast, at Brúkaraumboðið ikki hevur skyldu at viðgera allar klagur, sum verða sendar honum.

Tílikar reglur kunnu eisini áleggja Brúkaraumboðnum at kunna almenningin um viðgerðina hjá Brúkaraumboðnum, ákærumyndugleikanum ella dómstólunum av málum, sum fella inn undir marknaðarføringslógina, og sum verða mett at hava almennan áhuga ella týðning fyri almennu fatanina av ásetingum í marknaðarføringslógini.

Til § 22

Í sínum eftirliti við vinnurekandi, og teimum, sum lógin annars eru galdandi fyri, um hvørt virkað verður eftir góðum marknaðarføringssiði og ásetingunum í lógini yvirhøvur, skal Brúkaraumboðið leggja seg eftir við samráðingum at ávirka tey, sum hava ábyrgd av marknaðarføring.

Hendan ásetingin er ætlað at fremja góð og uppbyggjandi viðurskifti millum Brúkaraumboðið og tey, ið eru umfatað av lógini. Hildið verður, at tílíkt samskifti um reglurnar í lógini kann tryggja eina smidliga regulering, har mál verða loyst í felag og í forstálsi fyri sjónarmiðunum hjá báðum pørtum, og har eisini atlit kann takast til sereyðkennini og umstøðurnar hjá hvørjari einstakari vinnugrein sær.

Eisini kann samráðingarmeginreglan hava við sær, at vinnurekandi fara at kenna, at tey eiga lut í reguleringini. Hetta kann vera til frama fyri menningina av góðum marknaðarføringssiði.

Til §§ 23 og 24

Umframt at gera óbindandi leiðreglur um marknaðarføring innan ávís øki, kann Brúkaraumboðið eftir áheitan lata forhandarmetingar um, hvørt ætlað marknaðarføringstiltøk eru lóglig.

Ein slík forhandarmeting er bindandi fyri Brúkaraumboðið, og ta merkir, at Brúkaraumboðið ikki av sínum eintingum kann fara undir at viðgera eitt mál um marknaðarføring, sum hann áður hevur gjørt eina forhandarmeting av.

Ein forhandarmeting er ikki ein endalig støðutakan til, um eitt marknaðarføringstiltak er lógligt.

Til § 25

Greinin inniheldur móguleikarnar fyri rættarsókn, herundir móguleikan hjá Brúkaraumboðnum at leggja sak um forboð og álegging. Eisini kann Brúkaraumboðið geva fyrisitingarliga álegging, um ein gerð greitt stríðir ímóti lógini og ikki kann broytast við samráðingum.

Til § 26

Ongin viðmerking.

Til § 27

Ásetingin gevur Brúkaraumboðnum eitt amboð til skjótt at steðga eini gerð, til dømis í serliga álvarsligum førum, eitt nú tá týðandi rættindi ella stór virði hjá brúkarum ella vinnurekandi eru í vanda.

Til § 28

Nevndar verða fleiri ásetinginar í lógini. Brot á hesar geva revsing. Hetta skal tryggja vælvirkandi sanksjónsmøguleikar mótvegis teimum, ið bróta lógina.

Skotið verður upp, at tilvitað, álvarslig og endurtikin brot á marknaðarføringslógina verða revsað við bót, ið hevur eina stødd, sum hevur við sær veruliga fyribyrjing.

Til § 29

Skotið verður upp, at lógin verður sett í gildi tann 1. mai 2008.

Til stk. 2

Sí viðmerkingarnar til § 6.

Bjørt Samuelsen
landsstýriskvinna

/ Arne Poulsen